

**PREDLOG
NUJNI POSTOPEK
EVA 2020-1611-0004**

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PLAČILNIH STORITVAH,
STORITVAH IZDAJANJA ELEKTRONSKEGA DENARJA IN PLAČILNIH SISTEMIH**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Veljavni Zakon o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18 in 9/18 – popr.; v nadaljnjem besedilu: ZPlaSSIED) je sistemski zakon, ki v Republiki Sloveniji ureja opravljanje plačilnih storitev. ZPlaSSIED je bil sprejet leta 2018, njegov glavni cilj pa je bil prenos Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2366/EU), ki je temeljni evropski predpis s področja plačilnih storitev ter omogoča delovanje enotnega območja plačil v evrih, tako imenovana SEPA (*Single Euro Payments Area*). Direktiva 2015/2366/EU je začela veljati 13. januarja 2016, rok za prenos v državno zakonodajo pa je bil 13. januar 2018.

Namen Direktive 2015/2366/EU je bil potrošnikom in trgovcem omogočiti, da v celoti izkoristijo notranji trg plačilnih storitev, zlasti na področju e-trgovine. Za dosego tega cilja in spodbujanje večje konkurence, učinkovitosti in inovacij pri elektronskih plačilih Direktiva 2015/2366/EU zagotavlja pravno jasnost in enake konkurenčne pogoje, kar naj bi prineslo znižanje stroškov in cen za uporabnike plačilnih storitev ter njihovo večjo izbiro in preglednost, spodbujalo inovativne plačilne storitve ter zagotavljalo varne in pregledne plačilne storitve.

Novi pravni okvir za plačilne storitve določa pravila za povečanje preglednosti, inovacije in zagotavljanje večje varnosti pri plačilih malih vrednosti ter izboljšanje skladnosti državnih predpisov s poudarkom na potrebah potrošnikov. Cilj predlaganih ukrepov je bil, da je pravni okvir tehnološko nevtralen, tako da bo uporaben tudi za nove plačilne storitve, ki bodo nastale v prihodnje.

Direktiva 2015/2366/EU je posodobila in dopolnila zdajšnja pravila Evropske unije za plačilne storitve, ki so bila uvedena s predhodnico Direktive 2015/2366/EU, to je Direktivo 2007/64/ES. Direktiva 2015/2366/EU je tako razširila obseg plačilnih storitev in njihovih ponudnikov, jasneje je opredelila predpisane izjeme od pravil, izboljšala je pravila za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi nacionalnimi organi ter uvedla strožje varnostne zahteve za elektronska plačila.

Nove plačilne storitve, ki jih je uredila Direktiva 2015/2366/EU, so storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih, prav tako je ta direktiva tudi uredila poslovanje ponudnikov teh novih storitev. Ti morajo spoštovati enaka pravila delovanja kakor preostali ponudniki plačilnih storitev. V ZPlaSSIED so bile poleg Direktive 2015/2366/EU prenesene tudi določbe Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembi direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267 z dne 10. 10. 2009), določbe Direktive 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostni papirjev in

Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L št. 146 z dne 10. 6. 2009), določbe Direktive 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010) ter določbe Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014). Poleg tega so v zakonu določene sankcije za Uredbo (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L št. 266 z dne 9. 10. 2009), za Uredbo (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev (UL L št. 345 z dne 8. 12. 2006), za Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012), ter za Uredbo (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015).

ZPlaSSIED podrobneje ureja pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje plačilnih institucij, pogoje za opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, pravila za oblikovanje in upravljanje plačilnih sistemov, pogoje za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja, pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje družb za izdajo elektronskega denarja, pravila za primerljivost nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, pravila o zamenjavi plačilnega računa ter pravila in pogoje dostopa do osnovnih plačilnih računov.

V skladu z ZPlaSSIED plačilne storitve lahko opravljajo plačilne institucije in drugi ponudniki plačilnih storitev. Plačilne institucije so gospodarske družbe, ki so ustanovljene za opravljanje plačilnih storitev kot svoje osrednje dejavnosti, lahko pa poleg tega opravljajo tudi druge gospodarske dejavnosti (hibridne plačilne institucije). Poleg plačilnih institucij lahko plačilne storitve opravljajo tudi drugi ponudniki, to so predvsem banke, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot enih od vzajemno priznanih finančnih storitev po Zakonu o bančništvu, in drugi subjekti, ki so v skladu z ZPlaSSIED prepoznani kot ponudniki plačilnih storitev (družbe za izdajo elektronskega denarja, Banka Slovenije, Uprava Republike Slovenije za javna plačila).

Na podlagi 5. člena ZPlaSSIED je plačilna storitev katera koli od naslednjih aktivnosti, ki jo ponudnik plačilnih storitev opravlja v okviru svoje poslovne dejavnosti:

- aktivnosti, ki omogočajo plog gotovine na plačilni račun, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
- aktivnosti, ki omogočajo dvig gotovine s plačilnega računa, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
- aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij v breme in v dobro plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun, ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev;
- aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so denarna sredstva zagotovljena z odobritvijo posojila uporabniku;
- izdajanje in/ali pridobivanje plačilnih instrumentov;
- izvrševanje denarnih nakazil;
- aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih plačnik poda soglasje za izvršitev plačilne transakcije z uporabo katere koli telekomunikacijske, digitalne ali informacijsko-tehnološke naprave, plačilo pa se izvede upravitelju telekomunikacijskega, digitalnega ali informacijsko-tehnološkega omrežja, ki deluje zgolj kot posrednik med uporabnikom plačilnih storitev ter ponudnikom blaga in storitev.

Plačilne institucije morajo delovati varno in zanesljivo, zato morajo obvladovati operativna in finančna tveganja, biti morajo organizirane v eni od pravnoorganizacijskih oblik gospodarskih

družb, zagotovljena mora biti primernost imetnikov kvalificiranih deležev plačilne institucije, izpolnjevati morajo organizacijske, kadrovske in tehnične pogoje, nenehno pa morajo tudi zagotavljati ustrezno višino kapitala in primerno varovanje denarnih sredstev uporabnikov. Plačilne institucije lahko posamezne plačilne storitve opravljajo le, če so zanje prej pridobile dovoljenje Banke Slovenije v skladu z ZPlaSSIED. V skladu s seznamom plačilnih institucij, ki ga vodi Banka Slovenije, sta dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev pridobili dve plačilni instituciji¹.

Poleg plačilnih institucij ZPlaSSIED ureja tudi plačilne institucije z opustitvijo, ki izmed plačilnih storitev opravljajo le izvrševanje denarnih nakazil, ki se izvršujejo v omejenem obsegu, in le kot dodatno dejavnost, dostopno v povezavi z drugimi storitvami institucije, ki niso plačilne storitve. Za plačilne institucije z opustitvijo lahko veljajo omejene zahteve za obvladovanje operativnih in finančnih tveganj, vendar le, če je omejitev zahtev utemeljena in jo potrdi Banka Slovenije. S seznama plačilnih institucij z opustitvijo pri Banki Slovenije je razvidno, da v Republiki Sloveniji ni institucije z opustitvijo, ki bi pridobila dovoljenje Banke Slovenije².

V skladu z ZPlaSSIED je Banka Slovenije nadzorni in prekrškovni organ v zvezi z delovanjem plačilnih institucij in v zvezi z osebami, ki brez dovoljenja opravljajo plačilne storitve.

Plačilne institucije lahko plačilne storitve, ki so jih upravičene opravljati na območju Republike Slovenije, opravljajo tudi na območju druge države članice Evropske unije, ali države podpisnice Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora, ali tretje države, in sicer preko podružnice, zastopnika ali neposredno ob ustreznem predhodnem obvestilu o taki nameri oziroma ob registraciji tovrstnega opravljanja storitev. Pri tem velja, da plačilna institucija odgovarja za zakonito in pravilno ravnanje podružnice in zastopnika.

Plačilne storitve v Republiki Sloveniji lahko opravljajo tudi plačilne institucije držav članic, in sicer preko podružnice, zastopnika ali neposredno. O plačilnih storitvah, ki jih opravljajo plačilne institucije držav članic v Republiki Sloveniji, Banko Slovenije obvesti pristojni nadzorni organ države, v kateri je sedež take plačilne institucije (notifikacije plačilnih institucij). Seznam notifikacij plačilnih institucij iz držav članic je objavljen na spletni strani Banke Slovenije³.

V Uradnem listu Evropske unije je bil 23. aprila 2018 objavljen Popravek Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (v nadaljnjem besedilu: Popravek Direktive 2015/2366/EU). Direktiva 2015/2366/EU je bila v slovensko zakonodajo prenesena z ZPlaSSIED, zato je treba za usklajitev s popravki direktive spremeniti nekatere določbe veljavnega zakona.

Prav tako je bila leta 2019 sprejeta sprememba Uredbe 924/2009/ES z Uredbo (EU) 2019/518 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 glede nekaterih nadomestil za čezmejna plačila v Uniji in nadomestil za pretvorbo valut (UL L št. 91 z dne 29. 3. 2019; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/518/EU). Uredbe Evropske unije so neposredno veljavne tudi v Republiki Sloveniji, vendar morajo države članice v svoji zakonodaji predpisati sankcije za kršitve uredb. Glede na to, da so v ZPlaSSIED urejene sankcije za kršitve Uredbe 924/2009/ES, je treba v zakonu zaradi sprejete Uredbe 2019/518/EU določiti nekatere dodatne sankcije.

Uredba 924/2009/ES o čezmejnih plačilih je po vsej Evropski uniji izenačila nadomestila za čezmejna plačila v eurih v Evropski uniji z domačimi plačili v eurih (to je plačila v eurih v eni sami državi članici). Na države članice zunaj evrskega območja navedena uredba ni učinkovala.

¹ Podatek je bil 30. marca 2020 povzet s spletne strani: <https://www.bsi.si/financna-stabilnost/subjekti-nadzora/placilne-institucije>.

² Podatek je bil 30. marca 2020 povzet s spletne strani: <https://www.bsi.si/financna-stabilnost/subjekti-nadzora/placilne-institucije>.

³ [https://www.bsi.si/ckfinder/connector?command=Proxy&lang=sl&type=Files¤tFolder=%2FPla%C4%8Dilni%20si%20stemi%2FPayment%20Institutions%2F&hash=6ce6c512ea433a7fc5c8841628e7696cd0ff7f2b&fileName=Seznam%20notifikacij%20pla%C4%8Dilnih%20institucij\(4\).pdf](https://www.bsi.si/ckfinder/connector?command=Proxy&lang=sl&type=Files¤tFolder=%2FPla%C4%8Dilni%20si%20stemi%2FPayment%20Institutions%2F&hash=6ce6c512ea433a7fc5c8841628e7696cd0ff7f2b&fileName=Seznam%20notifikacij%20pla%C4%8Dilnih%20institucij(4).pdf)

V teh državah članicah so domača plačila v eurih bodisi zelo draga bodisi preprosto ne obstajajo. Zato posamezniki in podjetja v teh državah članicah EU, ki so zunaj evrskega območja, plačujejo visoka nadomestila, kadar koli plačilo prečka meje njihove države ali ko posamezniki potujejo in plačujejo v tujini. To ovira dokončanje enotnega trga plačil, zato sprememba uredbe odpravlja to neenakost. Vsa čezmejna plačila v eurih v Evropske unije, vendar zunaj evrskega območja, bodo stala enako kakor domača plačila v lokalni uradni valuti države članice.

Poleg tega uredba dodatno ureja nadomestila za pretvorbo valut v zvezi s kartičnimi plačilnimi transakcijami in kreditnim plačilom. V zvezi s tem zahteva, da je potrošnik v celoti obveščen o stroških pretvorbe valute, preden opravi takšno plačilo. Ker gre za novo vsebino uredbe, je treba določiti sankcije za kršitve navedenih določb uredbe.

ZPlaSSIED v 11. poglavju ureja tudi register transakcijskih računov, ki ga vodi Agencija RS za javnopravne evidence in storitve. V registru transakcijskih računov se vodijo podatki o transakcijskih računih in njihovih imetnikih.

Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L 156 z dne 19. junija 2018, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/843/EU) v 32.a členu državam članicam nalaga, da uvedejo centralizirane avtomatizirane mehanizme (osrednji register) za pridobivanje podatkov o kateri koli fizični ali pravni osebi, ki ima plačilne račune, bančne račune in sefe v banki na njihovem ozemlju. Ti podatki morajo biti takoj in nefiltrirano neposredno dostopne nacionalnim finančnim obveščevalnim organom.

Ker se v registru transakcijskih računov zdaj vodijo le podatki o transakcijskih računih in imetnikih transakcijskih računov, je treba nabor podatkov, ki jih je treba zagotavljati po Direktivi 2018/843/EU, razširiti tudi s podatki o pooblaščenih osebah imetnika transakcijskega računa, dejanskih lastnikih imetnika transakcijskega računa in podatki o sefih.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Osnovni cilj predloga zakona je prenos predpisov Evropske unije v državno zakonodajo. S tem v zvezi je cilj določiti sankcije za kršitve določb Uredbe 2019/518/EU, ki je bila objavljena 29. marca 2019 in spreminja Uredbo 924/2009/ES. Poleg tega je cilj predloga zakona upoštevati Popravek Direktive 2015/2366/EU, ki je bil objavljen v zvezi z Direktivo 2015/2366/EU. Ta direktiva je bila v slovensko zakonodajo prenesena z ZPlaSSIED, ki je začel veljati 22. februarja 2018. Prav tako je cilj predloga zakona delni prenos Direktive 2018/843/EU, ki od držav članic zahteva vzpostavitev centralnega registra bančnih računov.

Poleg ciljev, povezanih s prenosom Direktive 2015/2366/EU, se s predlogom zakona odpravljajo tudi nekatere nedoslednosti v veljavnem ZPlaSSIED oziroma druge pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri njegovem izvajanju v praksi.

2.2 Načela

Načelo uskladitve s pravnim redom EU:

S predlogom zakona se pravni red Republike Slovenije usklajuje s pravnim redom Evropske unije.

Načelo sorazmernih in odvračilnih sankcij:

V skladu z načelom sorazmernosti se določi, da se kršitve določb Uredbe (EU) 2019/518 sankcionirajo tako, da se sorazmerno temu doseže odvračilni ukrep.

Načelo pravne jasnosti:

Predlog zakona uresničuje načelo pravne jasnosti z jasno določenimi in razumljivimi določbami, ki prenašajo predpis Evropske unije v slovensko zakonodajo in omogočajo izvajanje določb evropske zakonodaje v državi.

Načelo sorazmernosti:

Kot osnovno načelo na področju kaznovalnega prava omogoča nadzornemu organu, to je Banki Slovenije, da izreka sankcije za kršitve določbe Uredbe (EU) 2019/518 in tako vzpostavlja enotno raven zaščite potrošnikov.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Poglavitne rešitve, ki jih zajema predlog zakona, so:

- določitev sankcij za kršitve določb Uredbe 2019/518/EU,
- prenos popravka Direktive 2015/2366/EU v ZPlaSSIED,
- dopolnitev registra transakcijskih računov zaradi delnega prenosa Direktive 2018/843/EU,
- osvežitev besedila ZPlaSSIED in odprava nedoslednosti v njem.

V zvezi z določitvijo sankcij za kršitve določb Uredbe 2019/518/EU so v predlogu zakona določeni dodatne sankcije glede nadomestil za čezmejna plačila v Evropski uniji in nadomestila za pretvorbo valut, ki jih je predpisala navedena uredba.

Predlog zakona določa sankcijo za ponudnika plačilnih storitev, ki ne prikaže obračunanih nadomestil za pretvorbo valut in plačniku ne zagotovi informacij v skladu s prvim do četrtim odstavkom 3a. člena in 3b. členom Uredbe 924/2009/ES. Ponudnik plačilnih storitev mora ob zagotovitvi storitve pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu navesti vsa nadomestila za pretvorbo valut kot odstotni pribitek na zadnji razpoložljivi referenčni devizni tečaj eura, ki ga izda ECB. Pribitek mora ponudnik plačilnih storitev plačniku razkriti pred odreditvijo plačilne transakcije. Zagotoviti mora, da so pribitki javni, razumljivi in zlahka dostopni na splošno razpoložljivi in zlahka dostopni elektronski platformi. Plačniku morata biti na bankomatu ali prodajnem mestu zagotovljena tudi informacija o znesku, kakršen se plača prejemniku plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila, in znesku, kakršnega plačnik plača v valuti plačnikovega računa. Pred odreditvijo plačilne transakcije mora biti plačnik obveščen o možnosti plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila, in možnosti, da pretvorbo valute nato izvede plačnikov ponudnik plačilnih storitev. Po odreditvi plačilne transakcije morajo biti te informacije plačniku na voljo tudi na trajnem nosilcu podatkov.

Predlog zakona določa sankcijo za ponudnika plačilnih storitev, ki uporabniku ne sporoči informacij v skladu s petim in šestim odstavkom 3a. člena Uredbe 924/2009/ES. Ta določa, da mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku poslati elektronsko sporočilo z informacijami o nadomestilih za pretvorbo valut za vsako plačilno kartico, ki jo je izdal plačniku, in to brez nepotrebne odlašanja, potem ko je prejel plačilni nalog za dvig gotovine na bankomatu ali za plačilo na prodajnem mestu, izražen v kateri koli valuti EU, ki ni valuta plačnikovega računa. Ponudnik plačilnih storitev se mora z uporabnikom plačilnih storitev dogovoriti za splošno razpoložljiv in lahko dostopen elektronski kanal, po katerem mu bo poslal zgoraj navedeno sporočilo. Uporabnik mora imeti možnost odjave od prejetja teh sporočil.

Na podlagi Popravka Direktive 2015/2366/EU pa se spreminjajo 35., 90., 141. in 142. člen ZPlaSSIED.

Za delni prenos Direktiva 2018/843/EU, ki zahteva vzpostavitev centralnega registra bančnih računov, se spreminja tudi 11. poglavje ZPlaSSIED, ki ureja register transakcijskih računov. Republika Slovenija ima namreč že zdaj vzpostavljen register bančnih računov, imenovan register transakcijskih računov. Ker register transakcijskih računov ne vključuje vseh podatkov, ki jih zahteva navedena direktiva, ga je treba dopolniti z nekaterimi dodatnimi podatki. Poleg obstoječih podatkov bodo v registru zajeti tudi podatki o pooblaščenцу imetnika transakcijskega računa, dejanskem lastniku imetnika transakcijskega računa in sefih.

Poleg sprememb, ki so vezane na predpise EU, predlog zakona vključuje nekatere druge spremembe, ki so se pokazale za potrebne na podlagi izvajanja zakona v praksi in za odpravo nekaterih nejasnosti oziroma nedoslednosti v besedilu ZPlaSSIED. V skladu s tem se v 23. členu zakona določa rok za obveščanje ponudnikov storitev iz 11. in 12. točke prvega odstavka 3. člena ZPlaSSIED. Predpisuje se tudi, da se za odločanje Banke Slovenije o zahtevi za registracijo za opravljanje storitev zagotavljanja informacij o računih smiselno uporabljajo določbe podpoglavja 15.2 ZPlaSSIED. V 243. členu zakona se določa pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad bankami v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev na podlagi tega zakona. Do zdaj ta pristojnost ni bila neposredno določena v ZPlaSSIED, temveč posredno v Zakonu o bančništvu. Prav tako se veljavna ureditev, določena v ZPlaSSIED glede odprave kršitev, ki jih na podlagi nadzora ugotovi Banka Slovenije, usklajuje z ureditvijo, ki velja na podlagi Zakona o bančništvu. Dopolnjujejo pa se tudi kazenske določbe, v katerih se predpisuje sankcija za ponudnike storitev dviga gotovine na bankomatih, ki je veljavni zakon ne določa.

b) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z evropskim pravnim redom in državnimi predpisi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNOFINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun, bo pa vplival na druga javnofinančna sredstva, in sicer na sredstva AJPES. 25.000 EUR potrebnih finančnih sredstev za nadgraditev informacijskih rešitev za register transakcijskih računov je zagotovljenih iz presežkov prihodkov nad odhodki AJPES v prejšnjih letih.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Sprejeta Uredba 2019/518/EU uvaja nekatere dodatne zahteve v zvezi z nadomestili za čezmejne plačilne transakcije in glede informacij v zvezi s pretvorbo valut pri izvršitvi plačilne transakcije. Uredba je v državah članicah neposredno veljavna, morajo pa države članice v svojih zakonodajah zagotoviti ustrezne sankcije za kršitve navedenih določb. Določitev sankcij v predlogu zakona za kršitve določb Uredbe 2019/518/EU je v skladu z evropskim pravnim redom.

S predlogom zakona se bo v slovensko zakonodajo prenesel Popravek Direktive 2015/2366/EU, ki so jo morale države članice Evropske unije prenesti v svojo zakonodajo najpozneje do 13. januarja 2018. Za navedeno direktivo velja načelo popolne uskladitve, kar pomeni, da države članice ne smejo predpisati dodatnih ali drugačnih zahtev, kot jih predvideva direktiva, zato bodo s svojo zakonodajo predpisale enake spremembe, kakor jih nalaga navedeni popravek direktive. To je posebno pomembno zaradi preprostejšega oziroma enotnega opravljanja plačil v okviru notranjega trga Evropske unije, zato je enaka ureditev nujno potrebna.

Ureditev plačilnih storitev v nekaterih državah članicah Evropske unije:

Nizozemska

Nizozemska ima področje plačilnih storitev urejeno v Zakonu o plačilnih storitvah (*Wet betaaldiensten*), Direktivo 2015/2366/EU pa je prenesla šele 1. januarja 2019. Večina vsebin

omenjene direktive je urejena v Zakonu o finančnem nadzoru (*Wet op het financieel toezicht*) in podzakonskih aktih ter v Civilnem zakoniku (*Burgerlijk Wetboek*).

Na Nizozemskem je nadzor nad ponudniki plačilnih storitev in njihovim dostopom do trga urejen z Zakonom za finančni nadzor (*Wet op het Financieel Toezicht – WFT*). WFT tudi določa, da ponudniki plačilnih storitev potrebujejo dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev. Pravila za pridobitev dovoljenja in nadzora nad ponudniki plačilnih storitev temeljijo na Direktivi 2015/2366/EU. Nizozemska centralna banka je odgovorna za izdajanje dovoljenj in izvajanje bonitetnega nadzora nad ponudniki plačilnih storitev. Poleg tega je nizozemski organ za finančne trge (*Autoriteit Financiële Markten – AFM*) odgovoren za nadzor nad tržnimi ravnanji, medtem ko Urad za varstvo potrošnikov in trge (ACM) nadzira nediskriminatorni dostop do plačilnih sistemov.

Direktiva 2015/2366/EU državam članicam omogoča nekatere možnosti, Nizozemska pa se je odločila le za redke izmed njih. Tako se ni odločila za zaščito mikropodjetij, dodatno omejitev tveganja prejemnika plačila ali dodatno razširitev prepovedi doplačil za komercialne kartice.

Danska

Danski parlament je novi Zakon o plačilih (*Lov om betalinger*), ki je prenesel Direktivo 2015/2366/EU, sprejel 2. junija 2017, zakon pa je začel veljati 1. januarja 2018. Danski zakon poleg zahtev iz Direktive 2015/2366/EU predpisuje nekatere dodatne zahteve za varstvo potrošnikov in določbe, ki omogočajo ohranitev delovanja obstoječih danskih plačilnih rešitev, predvsem državne debetne kartice »Dankortet«. Ta področja so: varstvo podatkov, pravila o upravljanju in ureditvi plačilnih institucij in elektronskih plačilnih institucij, predvsem glede obveznosti dogovora za zaposlene, da prijavijo morebitne kršitve zakona, ki jih storijo institucije, pravila glede dobrih poslovnih praks in obveznost zagotoviti informacijo o doplačilih pred izvršitvijo transakcije.

Danska se je odločila za uveljavitev nekaterih možnosti iz Direktive 2015/2366/EU, in sicer za izjemo za majhne ponudnike plačilnih storitev glede dela postopkov in pogojev iz 32. člena direktive, možnosti iz 42. in 63. člena Direktive 2015/2366/EU ter podvojitve zneskov posamezne plačilne transakcije, porabe limita in hrambe sredstev v skladu s pogodbo za plačilne instrumente majhnih vrednosti in elektronski denar in možnosti iz 74. člena ter omejitev obveznosti za nepotrjene plačilne transakcije v korist potrošnika.

Finska

Finska je Direktivo 2015/2366/EU prenesla z dvema zakonoma, Zakonom o plačilnih storitvah in Zakonom o plačilnih institucijah. Glede na to, da za direktivo velja načelo popolne uskladitve, je bil zakonodajni okvir dopolnjen v obsegu, ki ga je zahtevala direktiva. Finska je uveljavila tudi nekatere možnosti, ki jih direktiva omogoča državam članicam, in sicer je uvedla predvsem možnosti, ki jih je že prej uveljavila na podlagi prejšnje direktive o plačilnih storitvah. Tako je uveljavila zahtevo za plačilne institucije, da imajo agenta ali podružnico na Finskem, ki finskemu nadzornemu organu poroča o dejavnostih, ki jih izvaja na Finskem. Iz zakona sta izvzeta Finnvera Plc in Finski sklad za industrijsko sodelovanje (Finnfund). Izvzete so storitve na podlagi nekaterih posebnih plačilnih instrumentov, ki se uporabljajo samo na Finskem za podjetja ali javni sektor in jih urejajo državni ali regionalni javni organi za posebne socialne ali davčne namene. Zahteve glede lastnih sredstev se ne uporabljajo za plačilne institucije, ki so vključene v konsolidiran nadzor kreditne institucije matere. Manjši ponudniki plačilnih storitev pa so izvzeti iz dela postopkov in pogojev, ki jih za ponudnike plačilnih storitev predpisuje direktiva.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne določa dodatnih administrativnih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi ali varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za podjetja in potrošnike:

Predlog zakona ne bo neposredno vplival na ponudnike plačilnih storitev, saj določbe Uredbe 2019/518/EU veljajo že neposredno na podlagi uredbe. Bo pa uvedba sankcij za kršitve določb Uredbe 2019/518/EU posredno vplivala na potrošnike, saj jim bo zagotovljena večja pravna varnost pri opravljanju plačilnih storitev.

Poleg tega bodo banke na podlagi predloga zakona dolžne pošiljati v register transakcijskih računov nekatere dodatne podatke, in sicer o pooblaščenцу imetnika transakcijskega računa in sefih.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za finance.

Za nadzor nad izvajanjem Zakona o plačilnih storitvah in sistemih bo pristojna Banka Slovenije.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil 6. februarja 2020 objavljen na spletni strani E-demokracije z rokom za oddajo morebitnih predlogov, komentarjev in pripomb do 6. marca 2020.

Ministrstvo za finance je v okviru javne obravnave predloga zakona prejelo pripombe, predloge in komentarje Združenja bank Slovenije, Trgovinske zbornice Slovenije in podjetja MBills d.o.o. V nadaljnjem besedilu so povzeti njihove pripombe in predlogi ter pojasnila o razlogih za neupoštevanje.

Združenje bank Slovenije je v svojem mnenju predlagalo, da se v novi 2. točki 311. člena ZPlaSSIED, ki določa sankcije za kršitve določb Uredbe 924/2009/ES, besedilo spremeni in uskladi z obveznostmi, ki izhajajo iz uredbe. Predlagano besedilo je predvidelo, da se z globo za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki ne obračuna nadomestil ali ne zagotovi informacij v skladu s prvim do četrtem odstavkom 3.a člena in 3.b členom Uredbe 924/2009/ES. Ker navedene določbe uredbe ne predpisujejo pravil v zvezi z obračunom nadomestil, temveč le obveznosti v zvezi s prikazom obračunanih nadomestil in zagotovitvijo informacij, smo predlog upoštevali v besedilu predloga zakona.

Trgovinska zbornica Slovenije in podjetje MBills d.o.o. sta podala predlog za nov člen, s katerim bi spremenili 16. točko 4. člena ZPlaSSIED, ki opredeljuje močno avtentikacijo strank. Po njunem mnenju je pri prevodu te opredelitve v Direktivi 2015/2366/EU iz angleškega jezika v slovenski jezik nastala napaka. V angleščini je uporabljena beseda »possession«, v slovenskem besedilu direktive pa beseda »lastništvo« oziroma »last«. Pravna instituta posesti in lastništva namigujeta na različne posledice v pravnih razmerjih, kar pomeni, da jih je glede na sobesedilo in namen zakonodajalca treba tudi ustrezno razlikovati. Dodatno pojasnjujemo, da je uporaba ustrezne besede pomembna pri opredelitvi močne avtentikacije strank z uporabo dveh ali več elementov, kjer je smiselna zahteva, da ima uporabnik določeni element (npr. mobilni telefon, generator gesel in podobno) v posesti in ne lasti. Lastninska pravica v teh primerih ne igra vloge oziroma otežuje ustaljena pravna razmerja, saj se postavlja vprašanje, ali uporaba službenega mobilnega telefona za močno avtentikacijo ni dovoljena, ker uporabnik ni njegov lastnik. Po mnenju predlagatelja je podani predlog utemeljen in je bil upoštevan v predlogu zakona.

Trgovinska zbornica Slovenije in Mbills d.o.o. sta podala tudi pobudo za poenoteno opredelitev plačilnega računa oziroma transakcijskega računa v 12. in 13. členu ZPlaSSIED, saj Direktiva 2015/2366/EU takega razlikovanja ne pozna. Pobudnika navajata, da zaradi omenjenega razlikovanja v praksi na podlagi drugih predpisov nastajajo nekatere nejasnosti. Predlagatelj zakona je pobudo preučil, vendar je v predlogu zakona ni upošteval, saj meni, da je veljavna ureditev na tem področju ustrezna.

ZPlaSSIED v skladu z Direktivo 2015/2366/EU v 12. členu opredeljuje plačilni račun. V 13. členu pa dodatno opredeljuje transakcijski račun za namene registra transakcijskih računov, ki je urejen v 11. poglavju ZPlaSSIED. Razlikovanje je v ZPlaSSIED potrebno, ker se v registru transakcijskih računov vodijo le plačilni računi, ki so odprti pri bankah v Republiki Sloveniji, zato so ti plačilni računi poimenovani transakcijski računi. Iz opredelitve transakcijskega računa pa jasno izhaja, da je ta račun po vsebini plačilni račun, zato to razlikovanje za urejanje registra transakcijskih računov, ki ni vezan na prenos Direktive 2015/2366/EU, z vidika pravilnosti prenosa te direktive ni sporen. Uporaba posameznega pojma v drugih zakonih pa je odvisna od namenov, ki jih želi zakonodajalec doseči s posameznim zakonom in poimenovanje računa oziroma uporaba enotnega izraza na to ne bi vplivala.

8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe):

/

9. Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje alineje v ta namen prejela:

/

10. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

- mag. Andrej Šircelj, minister,
- mag. Peter Ješovnik, državni sekretar,
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka,
- Polona Flerin, državna sekretarka,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Janja Jereb, vodja Sektorja za finančni sistem,
- Brigita Gašperin, podsekretarka.

II. BESEDILO ČLENOV:

1. člen

V Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18 in 9/18 – popr.) se v 2. členu v prvem odstavku doda nova 5. točka, ki se glasi:

»5. Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/843/EU).«.

V drugem odstavku se v 1. točki besedilo »zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 20)« nadomesti z besedilom »zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/518 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 glede nekaterih nadomestil za čezmejna plačila v Uniji in nadomestil za pretvorbo valut (UL L št. 91 z dne 29. 3. 2019, str. 36)«.

2. člen

V 3. členu se v 11. točki prvega odstavka besedilo »plačilne transakcije, ki temeljijo na instrumentih« nadomesti z besedilom »storitve, ki temeljijo na posebnih plačilnih instrumentih«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ta zakon se ne uporablja za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko.«.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

3. člen

V 4. členu se v prvem odstavku v 16. točki besedi »lastništva« in »lasti« nadomestita z besedo »posesti«.

4. člen

V 20. členu se v prvem odstavku v 1. točki besedilo »Banka Slovenije« nadomesti z besedilom »pristojnega organa«.

5. člen

V 23. členu se v prvem odstavku za besedilom »Banki Slovenije« doda besedilo »v dveh mesecih po koncu tega obdobja«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ponudniki storitev, ki opravljajo dejavnosti iz 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona, Banki Slovenije pošljejo obvestilo, ki vsebuje opis ponujenih storitev in v katerem je navedeno, po katerem izvzetju iz 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona se šteje, da opravljajo dejavnost, in ji v dveh mesecih po zaključku poslovnega leta zagotovijo letno revizijsko mnenje, ki potrjuje, da je dejavnost v skladu z omejitvami iz 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.«.

6. člen

V 35. členu se v četrtem odstavku besedilo »136., 140., 141., 142., 145. in 146.« nadomesti z besedilom »136., 141. in 145.«.

7. člen

V 78. členu se četrty odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Ko subjekt, ki namerava opravljati samo storitve iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, pri Banki Slovenije vloži zahtevo za registracijo za opravljanje storitev zagotavljanja informacij o računih in dokumentacijo v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, ga Banka Slovenije vpiše v register. Za odločanje Banke Slovenije o zahtevi za registracijo za opravljanje storitev zagotavljanja informacij o računih se smiselno uporabljajo določbe podpoglavja 15.2 tega zakona.«.

8. člen

V 90. členu se v šestem odstavku v 6. točki besedilo »136. do 144.« nadomesti z besedilom »140., 141., 142 in 146.«.

9. člen

V 103. členu se v četrtem odstavku beseda »pisni« nadomesti z besedo »papirni«.

10. člen

V 140. členu se v tretjem odstavku beseda »plačnika« nadomesti z besedo »plačila«.

11. člen

V 141. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrty odstavek, ki se glasi:

»(4) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.«.

12. člen

V 142. členu se v četrtem odstavku beseda »drugega« nadomesti z besedo »tretjega«.

13. člen

V 158. členu se v prvem odstavku v 1. točki besedilo »Banka Slovenije« nadomesti z besedilom »pristojnega organa«.

14. člen

V 161. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Za družbe za izdajo elektronskega denarja se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka 24. člena, 25. in 30. člena, 32. do 51. člena, 53. in 54. člena, 73. in 74. člena, 79. do 81. člena, 83. in 84. člena, 240. do 242. člena, 245. do 259. člena, 274. do 277. člena ter 282. in 283. člena tega zakona in regulativni tehnični standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s petim odstavkom 28. člena in sedmim odstavkom 29. člena Direktive 2015/2366/EU, če ni v tem poglavju določeno drugače.«.

15. člen

V 191. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Register transakcijskih računov je enotna informatizirana baza podatkov o transakcijskih računih in sefih ter imetnikih transakcijskih računov, pooblaščenih imetnikov transakcijskih računov, dejanskih lastnikov transakcijskih računov ter najemnikov sefov.«.

16. člen

192. člen se spremeni tako, da se glasi:

»192. člen (zagotavljanje podatkov za register transakcijskih računov)

(1) Banke, ki vodijo transakcijske račune in oddajajo sefe, Banka Slovenije glede računov bank in hranilnic, ki jih vodi v skladu z zakonom, ter UJP glede podračunov, ki jih vodi v skladu z zakonom, agenciji tekoče zagotavljajo podatke za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov, razen podatkov o dejanskih lastnikih imetnikov transakcijskih računov, ki se prevzemajo iz registra dejanskih lastnikov.

(2) V registru transakcijskih računov se obdelujejo podatki o:

1. imetniku transakcijskega računa:

- ime, priimek in naslov prebivališča imetnika, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov ter ime in priimek imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega imetnika transakcijskega računa;
- davčna številka imetnika, če je imetnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, in država sedeža ali prebivališča imetnika;
- identifikacijska oznaka imetnika in država sedeža ali prebivališča imetnika, če imetnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;
- matična številka imetnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je imetnik vpisan v Poslovni register Slovenije;
- šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije;

2. pooblaščenca imetnika transakcijskega računa:

- ime, priimek in naslov prebivališča pooblaščenca, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov pooblaščenca, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov ter ime in priimek pooblaščenca, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega pooblaščenca;
- davčna številka pooblaščenca, če je pooblaščenec vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, in država sedeža ali prebivališča pooblaščenca;
- identifikacijska oznaka pooblaščenca in država sedeža ali prebivališča pooblaščenca, če pooblaščenec ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;
- matična številka pooblaščenca, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je pooblaščenec vpisan v Poslovni register Slovenije;
- šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije;
- datum prejema in datum preklica pooblastila;

3. dejanskemu lastniku imetnika transakcijskega računa:

- ime, priimek, datum rojstva, državljanstvo in naslov prebivališča dejanskega lastnika;
- davčna številka dejanskega lastnika, če je dejanski lastnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;
- država prebivališča dejanskega lastnika;
- druga identifikacijska oznaka dejanskega lastnika, ki se uporablja v rezidenčni državi dejanskega lastnika, če dejanski lastnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;
- višina lastniškega deleža ali drug način nadzora dejanskega lastnika;
- datum vpisa in datum izbrisa dejanskega lastnika;

4. transakcijskem računu:

- številka računa;
- naziv in matična številka ponudnika, ki vodi transakcijski račun;
- oznaka vrste računa, ki je določena s predpisom iz desetega odstavka tega člena;
- podatek, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju;
- datum odprtja računa;
- datum zaprtja računa;

- podatek, da se transakcijski račun, katerega imetnik je fizična oseba, uporablja za opravljanje dejavnosti;
- številka računa imetnika transakcijskega računa pri pravnem nasledniku ponudnika plačilnih storitev;

5. sefu:

- ime, priimek in naslov prebivališča najemnika sefa, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov najemnika sefa, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov ter ime in priimek najemnika sefa, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega najemnika sefa;
- davčna številka najemnika, če je najemnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, in država sedeža ali prebivališča najemnika;
- identifikacijska oznaka najemnika in država sedeža ali prebivališča najemnika, če najemnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;
- matična številka najemnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je najemnik vpisan v Poslovni register Slovenije;
- šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije;
- trajanje najema.

(3) Podatki iz 1., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka se izbrišejo iz registra transakcijskih računov in prenesejo v arhiv registra transakcijskih računov pri agenciji ob zaprtju transakcijskega računa oziroma prenehanju najema sefa, podatki iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka pa se izbrišejo iz registra transakcijskih računov in prenesejo v arhiv registra transakcijskih računov pri agenciji ob prenehanju pooblastila oziroma ko fizična oseba ni več dejanski lastnik imetnika transakcijskega računa, če se to zgodi pred zaprtjem transakcijskega računa.

(4) Točnost in ažurnost podatkov iz 1., 2., 3. in 5. točke drugega odstavka tega člena se zagotavlja s povezavo registra transakcijskih računov s Poslovnim registrom Slovenije, registrom dejanskih lastnikov, centralnim registrom prebivalstva ali davčnim registrom, prek katerih se podatki avtomatično prevzemajo v register transakcijskih računov. Prevzemanje in povezovanje podatkov potekata z uporabo davčne številke.

(5) Za zagotovitev točnosti in ažurnosti podatkov v registru transakcijskih računov agencija kot upravljavka registra prevzema naslednje podatke in njihove spremembe:

- podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je podjetnik ali zasebnik, ter podatek o datumu njegovega izbrisa iz Poslovnega registra Slovenije in podatke o nazivu in naslovu drugega imetnika transakcijskega računa iz Poslovnega registra Slovenije;
- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba, ter podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je fizična oseba, iz centralnega registra prebivalstva;
- podatke o imenu, priimku, datumu rojstva, državljanstvu in naslovu prebivališča dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa, davčni številki ali drugi identifikacijski oznaki dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa, ki se uporablja v rezidenčni državi dejanskega lastnika, državi prebivališča dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa, višini lastniškega deleža ali drug način nadzora dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa, datum vpisa in datum izbrisa dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa iz registra dejanskih lastnikov;
- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba, ter podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je fizična oseba in ni vpisan v centralni register prebivalstva, iz davčnega registra;
- podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je pravna oseba,

ter podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku pooblaščenca imetnika transakcijskega računa ter najemnika sefa, ki je podjetnik ali zasebnik, iz davčnega registra, če imetnik, pooblaščenec ali najemnik ni vpisan v Poslovni register Slovenije.

(6) Imetniki transakcijskih računov, ki so fizične osebe, ponudnikom plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune, za namen javnega in brezplačnega dostopa do podatkov v registru transakcijskih računov v skladu s prvim odstavkom 194. člena tega zakona, zagotavljajo podatke iz sedme alineje 4. točke drugega odstavka tega člena, če transakcijske račune uporabljajo za opravljanje dejavnosti, in sicer preden začnejo transakcijske račune uporabljati za opravljanje dejavnosti.

(7) Če imetnik transakcijskega računa ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, agencija po pravnomočno končanem prekrškovnem postopku iz četrtega odstavka 310. člena tega zakona na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo ponudniki plačilnih storitev, omogoči javni in brezplačni dostop do podatkov o imetnikovem transakcijskem računu v skladu s prvim odstavkom 194. člena tega zakona. Finančna uprava Republike Slovenije o pravnomočno končanem prekrškovnem postopku obvesti ponudnika plačilnih storitev, ki vodi transakcijski račun. V obvestilu se navedejo polno ime in priimek ter matična številka imetnika transakcijskega računa, datum pravnomočnosti odločitve in številka transakcijskega računa, ki ga imetnik uporablja za opravljanje dejavnosti.

(8) Register transakcijskih računov mora biti vzpostavljen tako, da je mogoča enolična identifikacija imetnikov transakcijskih računov, njihovih pooblaščenecv in dejanskih lastnikov oziroma najemnikov sefov. V primeru skupnega transakcijskega računa, več pooblaščenecv in dejanskih lastnikov imetnika transakcijskega računa ali več najemnikov istega sefa se v registru transakcijskih računov vodijo podatki iz drugega odstavka tega člena o vseh imetnikih skupnega transakcijskega računa, vseh pooblaščenecv in dejanskih lastnikih imetnika transakcijskega računa oziroma o vseh najemnikih sefa.

(9) Podatki iz drugega odstavka tega člena se hranijo v arhivu registra transakcijskih računov še pet let po zaprtju računa, prenehanju najema sefa, prenehanju pooblastila oziroma po tem, ko fizična oseba ni več dejanski lastnik imetnika transakcijskega računa, razen podatka, da se transakcijski račun, katerega imetnik je fizična oseba, uporablja za opravljanje dejavnosti in podatka, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ki se hranita eno leto.

(10) Agencija v soglasju z Banko Slovenije določi podrobnejša pravila o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov.«.

17. člen

193. člen se spremeni tako, da se glasi:

»193. člen (namen registra)

(1) Podatki o transakcijskih računih in sefih ter njihovih imetnikih, pooblaščenecv in dejanskih lastnikih imetnikov oziroma najemnikih se obdelujejo v registru transakcijskih računov z namenom, da se zagotovi centralizirani dostop do teh podatkov.

(2) Podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb so osebni podatki, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov z namenom, da se osebam iz tretjega odstavka 194. člena tega zakona, s centraliziranim dostopom do teh podatkov omogoči tekoče opravljanje dejanj v postopkih izvršbe ali zavarovanja ter drugih postopkih zaradi prisilne izvršitve terjatev zoper imetnike transakcijskih računov, ki so fizične osebe. Osebni podatki fizičnih oseb se v registru transakcijskih računov obdelujejo tudi z namenom zagotavljanja varnosti pravnega prometa, tekočega in učinkovitega opravljanja plačilnih storitev, odločanja o kreditni sposobnosti, odkrivanje kršitev s področja plačilnega prometa ter učinkovitega preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ter financiranja terorizma. Prav tako se podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb, njihovih pooblaščenecv in dejanskih lastnikih imetnikov transakcijskih računov ter o

najemnikov sefov, v registru transakcijskih računov obdelujejo tudi z namenom, da se ti podatki zagotovijo osebam, za katere poseben zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov.«.

18. člen

V 194. členu se v prvem odstavku za besedilom »Določba ne velja za« doda besedilo »podatke o pooblaščenih in dejanskih lastnikih imetnikov transakcijskih računov ter sefi in«.

V drugem odstavku se za besedilom »Agencija varuje« doda besedilo »osebne podatke v zvezi s sefi, pooblaščenici in dejanskimi lastniki imetnikov transakcijskih računov ter«.

V četrtem odstavku se besedilo spremeni tako, da se glasi:

»(4) Osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb, pooblaščenih in dejanskih lastnikih imetnikov transakcijskih računov ter sefi, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov, lahko pridobijo tudi imetnik transakcijskega računa, ali pooblaščenec, ali dejanski lastnik imetnika transakcijskega računa, ali najemnik sefa glede podatkov, ki se nanašajo nanj, ter druge osebe, za katere drug zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov. Fizična oseba uveljavlja pravico dostopa do osebnih podatkov v registru transakcijskih računov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.«.

19. člen

V 195. členu se v prvem odstavku za besedama »fizične osebe« dodata vejica in besedilo »pooblaščenih in dejanskih lastnikih imetnikov transakcijskih računov ter sefi,«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov o pooblaščenici ali dejanskem lastniku imetnika transakcijskega računa, sefu oziroma transakcijskem računu fizične osebe vsebuje:

1. ime in priimek ali firmo in naslov prosilca in njegov podpis,
2. ime, priimek in davčno številko ali identifikacijsko oznako fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa, pooblaščenca ali dejanskega lastnika imetnika transakcijskega računa oziroma najemnika sefa, in
3. navedbo pravne podlage in namen obdelave osebnih podatkov.«.

20. člen

V 206. členu se v drugem odstavku »udeležbo plačilnih storitev« nadomesti z besedilom »udeležbo ponudnikov plačilnih storitev«.

21. člen

V 243. členu se v prvem odstavku za besedo »nad« doda besedilo »bankami,«.

V devetem odstavku se za besedama »nadzor nad« doda besedo »bankami,«.

Za enajstim odstavkom se doda nov dvanajsti odstavek, ki se glasi:

»(12) Za nadzor nad bankami v skladu s prvim in devetim odstavkom tega člena se smiselno uporabljajo določbe 245. do 259. člena tega zakona.«.

22. člen

V 254. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi, da so pri plačilni instituciji podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz prvega odstavka 245. člena

tega zakona, ali če plačilna institucija ne ravna v skladu s prvim odstavkom 248. člena tega zakona, plačilno institucijo pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži poročilo iz prvega odstavka 255. člena tega zakona.«.

23. člen

V 267. členu se v drugem odstavku besedilo »iz drugega odstavka prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »iz drugega odstavka 264. člena, drugega odstavka 265. člena tega zakona in tretjega odstavka prejšnjega člena«.

24. člen

V 310. členu se v drugem odstavku doda nova 1. točka, ki se glasi:

»1. stranki ne zagotovi informacij o morebitnih provizijah za dvig gotovine iz prvega, drugega in šestega odstavka 103., 106., 107. in 109. člena tega zakona pred dvigom gotovine, pa tudi na potrdilu o prejemu gotovine ob koncu transakcije po dvigu (15. točka prvega odstavka 3. člena tega zakona).«.

Dosedanji 1. in 2. točka postaneta 2. in 3. točka.

25. člen

V 311. členu se v prvem odstavku za 1. točko dodajo nove 2. do 5. točka, ki se glasijo:

»2. ne prikaže obračunanih nadomestil ali ne zagotovi informacij v skladu s prvim do četrtem odstavkom 3a. člena in 3b. členom Uredbe 924/2009/ES,
3. uporabniku ne sporoči informacij v skladu s petim in šestim odstavkom 3a. člena Uredbe 924/2009/ES,
4. ne zagotovi informacij iz prvega do četrtega odstavka 3a. člena Uredbe 924/2009/ES v skladu s sedmim odstavkom 3a. člena Uredbe 924/2009/ES,
5. ne zagotovi informacij iz petega in šestega odstavka 3a. člena Uredbe 924/2009/ES v skladu s sedmim odstavkom 3a. člena Uredbe 924/2009/ES.«.

Dosedanje 2. do 4. točka postanejo 6. do 8. točka.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen (izdaja predpisov)

Agencija izda splošni akt iz desetega odstavka spremenjenega 192. člena zakona v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

27. člen (razveljavitev predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Akt o vodenju registra transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 35/18 in 41/18 – popr.), ki pa se uporablja še do začetka uporabe splošnega akta iz prejšnjega člena.

28. člen (začetek uporabe)

(1) Spremenjeni 191., 192., 193., 194. in 195. člen zakona se začnejo uporabljati tri mesece po uveljavitvi splošnega akta iz desetega odstavka spremenjenega 192. člena zakona.

(2) Do začetka uporabe določb iz prejšnjega odstavka se uporabljajo 191., 192., 193., 194. in 195. člen Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18 in 9/18 – popr.).

(3) Novi 3. in 5. točka prvega odstavka 311. člena zakona se začneta uporabljati 19. aprila 2021.

29. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV:

K 1. členu

V prvem odstavku 2. člena, v katerem so navedene direktive Evropske unije, ki se s tem zakonom prenašajo v pravni red Republike Slovenije, se dodaja Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/843/EU), ki s delno prenaša s predlaganim zakonom.

V 1. točki drugega odstavka pa se spreminja navedba zadnje spremembe Uredbe 924/2009/ES, ki je bila zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2009/518 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 glede nekaterih nadomestil za čezmejna plačila v Uniji in nadomestil za pretvorbo valut (UL L št. 91 z dne 29. 3. 2019, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/518/EU). Na podlagi Uredbe 2019/518/EU so dodane tudi kazenske določbe v 311. členu zakona.

K 2. členu

S predlagano spremembo se bo besedilo 11. točke prvega odstavka 3. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18 in 9/18 – popr., v nadaljnjem besedilu: ZPlaSSIED) v celoti uskladilo z besedilom (k) točke 3. člena Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2366/EU). Veljavno besedilo določa, da so izključene plačilne transakcije, ki temeljijo na instrumentih, pravilneje pa bi bilo, da so izključene storitve, ki temeljijo na posebnih plačilnih instrumentih, kar predvideva predlagana sprememba.

Z namenom, da se v zakonu nedvoumno določi, da se zakon ne uporablja za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, je to dodano v 3. členu, ki ureja izključitev iz uporabe. Posredno je to do zdaj izhajalo iz drugih predpisov. Navedena izključitev je državam članicam omogočena na podlagi petega odstavka 2. člena Direktive 2015/2366/EU.

K 3. členu

V 16. točki 4. člena veljavnega ZPlaSSIED je opredeljena močna avtentikacija strank, s katero se prenaša 30. točka 4. člena Direktive 2015/2366/EU. Močna avtentikacija strank je v ZPlaSSIED opredeljena kot avtentikacija z uporabo dveh ali več elementov, ki spadajo v kategorijo znanja uporabnika, lastništva uporabnika in neločljive povezanosti z uporabnikom in je povzeta iz Direktive 2015/2366/EU. Vendar je bilo ugotovljeno, da slovenski prevod te opredelitve ni pravilen. V angleškem besedilu te določbe je uporabljena beseda »possession«, kar je bilo v slovenskem besedilu določbe prevedeno kot »lastništvo«, pravilen prevod pa bi bil »posest«. Ker gre za opredelitev močne avtentikacije strank z uporabo dveh ali več elementov, veljavna opredelitev krči to opredelitev, saj zahteva, da ima uporabnik določen element (npr. mobilni telefon, generator gesel in podobno) v lasti in ne v posesti. Lastninska pravica otežuje ustaljena pravna razmerja (npr. onemogoča uporabo službenega mobilnega telefona za močno avtentikacijo stranke, ker uporabnik ni njegov lastnik). Predlagana sprememba bo odpravila sedanjo nepravilnost.

K 4. členu

Veljavna določba 1. točke prvega odstavka 20. člena ZPlaSSIED določa, da lahko plačilne storitve na območju Republike Slovenije opravljajo banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev. Glede na to, da je za izdajanje dovoljenj bankam in hranilnicam na podlagi Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko, zdaj pristojna Evropska centralna banka in ne več Banka Slovenije, se temu ustrezno predlaga sprememba besedila v ZPlaSSIED.

K 5. členu

V členu je predlagana sprememba prvega odstavka 23. člena ZPlaSSIED, z njo se predpisuje rok, v katerem morajo ponudniki storitev, ki opravljajo dejavnost iz prve ali druge alineje 11. točke prvega odstavka 3. člena, Banki Slovenije poslati obvestilo z opisom ponujenih storitev in po katerem izvzetju se šteje, da opravljajo dejavnost.

Na podlagi četrtega odstavka 37. člena Direktive 2015/2366/EU mora pristojni organ obvestiti EBA o storitvah, priglašeni v skladu z izvzetjem iz uporabe direktive, določenih v točkah (k) in (l) 3. člena (ti dve točki sta preneseni z 11. in 12. točko prvega odstavka 3. člena zakona), in navesti, v skladu s katerim izvzetjem se dejavnost opravlja. Ta obveznost je v ZPlaSSIED prenesena v četrtem odstavku 23. člena, vendar pa v tretjem odstavku ni predpisana obveznost ponudnikov storitev, ki opravljajo dejavnost iz 12. točke prvega odstavka 3. člena, da Banki Slovenije pošljejo obvestilo z opisom ponujenih storitev, v katerem je navedeno tudi, po katerem izvzetju iz 12. točke prvega odstavka 3. člena zakona se šteje, da opravljajo dejavnost. Predlagana sprememba bo odpravila nedoslednost v besedilu ZPlaSSIED.

K 6. členu

S členom se besedilo v četrtem odstavku 35. člena ZPlaSSIED usklajuje s sprejetim Popravkom Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (v nadaljnjem besedilu: Popravek Direktive 2015/2366/EU). Prvotna določba drugega odstavka 5. člena Direktive 2015/2366/EU je določala, da države članice kot pogoj za pridobitev dovoljenja od podjetij, ki zaprosijo za dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev iz 7. točke Priloge I, zahtevajo sklenjeno zavarovanje poklicne odgovornosti, ki zajema ozemlja, na katerih ponujajo svoje storitve, ali drugo primerljivo jamstvo za kritje odgovornosti, ki bi zagotovilo kritje svoje odgovornosti iz členov 73., 89., 90. in 92. S popravkom je črtana odgovornost iz člena 89., ki je v ZPlaSSIED urejena v 140., 142. in 146. členu, zato se za navedene člene črta obveznost zavarovanja poklicne odgovornosti oziroma drugo primerljivo jamstvo za kritje odgovornosti.

K 7. členu

S predlagano spremembo se terminološko usklajujeta drugi in četrti odstavek 78. člena ZPlaSSIED. Drugi odstavek 78. člena določa, da subjekt vloži zahtevo za registracijo za opravljanje storitev zagotavljanja informacij o računih, medtem ko četrti odstavek določa, da subjekt predloži zahtevo za vpis v register plačilnih institucij. Dodatno pa se določa tudi postopek odločanja Banke Slovenije. Predpisano je, da se za odločanje Banke Slovenije o zahtevi za registracijo za opravljanje storitev zagotavljanja informacij o računih smiselno uporabljajo določbe podpoglavja 15.2, ki ureja postopek odločanja o vpisu podružnice ali zastopnika v register plačilnih institucij in izbrisu iz njega.

K 8. členu

S členom se besedilo 6. točke šestega odstavka 90. člena ZPlaSSIED usklajuje s sprejetim popravkom direktive in (f) točko petega odstavka 52. člena Direktive 2015/2366/EU. V 52. členu Direktive 2015/2366/EU so določeni informacije in pogoji, ki jih morajo ponudniki plačilnih storitev zagotoviti uporabniku plačilnih storitev, določbe pa so prenesene v 90. člen ZPlaSSIED. V petem odstavku 52. člena direktive so navedeni zaščitni in korektivni ukrepi, Popravek Direktive 2015/2366/EU pa se nanaša na točko (f), ki vsebuje zahtevo o odgovornosti ponudnika plačilnih storitev za odreditev ali izvršitev plačilnih transakcij v skladu z 89. členom, na podlagi popravka direktive pa tudi v skladu z 90. členom. Na tej podlagi se v 6. točki šestega odstavka 90. člena določa, da morajo informacije o zaščitnih in drugih ukrepih v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij vključevati podatke o odgovornosti ponudnika plačilnih storitev za odreditev plačilnih transakcij in neodobreno, neizvršeno, nepravilno ali pozno izvršeno plačilno transakcijo v skladu s 140., 141., 142. in 146. členom ZPlaSSIED.

K 9. členu

S členom se odpravljajo neusklajenosti veljavne določbe četrtega odstavka 103. člena ZPlaSSIED s prvim odstavkom 44. člena Direktive 2015/2366/EU. Predlagano spremenjeno besedilo določa, da ponudnik plačilnih storitev uporabniku posreduje informacije v papirni obliki, veljavna določba pa predpisuje, da se informacije posredujejo v pisni obliki.

K 10. členu

S členom se odpravlja napaka v besedilu veljavne določbe tretjega odstavka 140. člena ZPlaSSIED. Določba zdaj predpisuje, da datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu prejemnika plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko bi moral biti znesek v skladu s 130. členom zakona knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije. Glede na to, da se z določbo določa obveznost glede datuma valute knjiženja v dobro na plačilnem računu prejemnika plačila (in ne prejemnika plačnika), se s členom odpravlja napaka v besedilu.

K 11. členu

S členom se besedilo 141. člena ZPlaSSIED, ki prenaša 90. člen Direktive 2015/2366/EU, usklajuje s sprejetim popravkom direktive k prvemu stavku prvega odstavka 61. člena direktive. S popravkom direktive je v prvem odstavku 61. člena dodano, da se lahko uporabnik, ki ni potrošnik, in ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da se 90. člen ne uporablja v celoti ali delno. V skladu s tem je predlagana dopolnitev 141. člena ZPlaSSIED z novim četrtem odstavkom, ki določa, da se ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

K 12. členu

S členom se besedilo četrtega odstavka 142. člena ZPlaSSIED usklajuje s sprejetim popravkom direktive k drugemu odstavku 89. člena Direktive 2015/2366/EU. Popravek Direktive 2015/2366/EU spreminja besedilo četrtega pododstavka drugega odstavka 89. člena, ki določa, da je v primeru neizvršene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije, za katero ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila v skladu s prvim in tretjim (prej drugim) pododstavkom ni odgovoren, plačniku odgovoren plačnikov ponudnik plačilnih storitev. V skladu s tem se v četrtem odstavku 142. člena sklicevanje na drugi odstavek nadomesti s sklicevanjem na tretji odstavek tega člena.

K 13. členu

S predlaganim členom se spreminja 1. točka prvega odstavka 158. člena ZPlaSSIED. Veljavna določba 1. točke prvega odstavka 158. člena ZPlaSSIED določa, da lahko na območju Republike Slovenije storitve izdajanja elektronskega denarja opravljajo banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev. Ker je za izdajanje dovoljenj bankam in hranilnicam na podlagi Uredbe 1024/2013/EU zdaj pristojna Evropska centralna banka in ne več Banka Slovenije, se temu ustrezno spreminja besedilo v tem členu.

K 14. členu

S predlaganim členom se spreminja peti odstavek 161. člena ZPlaSSIED. Ta določa, katere določbe, ki urejajo plačilne institucije, se smiselno uporabljajo za družbe za izdajo elektronskega denarja. Med določbami, ki se smiselno uporabljajo tudi za družbe za izdajo elektronskega denarja, sta bila izpuščena tretji odstavek 24. člena in 30. člen ZPlaSSIED. Prva določba opredeljuje podružnico, druga pa ureja območje opravljanja storitev, kar je oboje pomembno tudi za družbe za izdajo elektronskega denarja.

K 15. členu

Z navedenim členom se dopolnjuje 191. člen ZPlaSSIED, ki opredeljuje register transakcijskih računov. Na podlagi novega 32.a člena Direktive 2018/843/EU morajo države članice vzpostaviti centralni register bančnih računov, ki je v Republiki Sloveniji že vzpostavljen kot register transakcijskih računov. Zaradi potrebne dopolnitve podatkov, ki se v tem registru vodijo na zahtevo te direktive, so spremembe posameznih členov ZPlaSSIED predlagane tako, da se poleg obstoječih podatkov zajemajo tudi podatki o pooblaščenih imetnikov transakcijskih računov, dejanskih lastnikih imetnikov transakcijskega računa in o sefih.

K 16. členu

Z navedenim členom se spreminja 192. člen ZPlaSSIED, ki določa nabor podatkov, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Glede na to, da se v skladu z dopolnjenim 191. členom ZPlaSSIED v registru transakcijskih računov dodatno vodijo podatki o pooblaščenih imetnikov transakcijskih računov, dejanskih lastnikih imetnikov transakcijskih računov in o sefih, se v 192. členu določajo podatki, ki se v zvezi s tem vodijo v registru transakcijskih računov.

K 17. členu

Z navedenim členom se dopolnjuje 193. člen ZPlaSSIED, ki določa namen registra transakcijskih računov. V zvezi s tem se jasneje določa obdelava osebnih podatkov v skladu z drugim odstavkom 38. člena Ustave Republike Slovenije. Osební podatki fizičnih oseb se v registru transakcijskih računov obdelujejo za tekoče opravljanje izvršb ter tudi za zagotavljanje varnosti pravnega prometa, tekočega in učinkovitega opravljanja plačilnih storitev, odločanja o kreditni sposobnosti, odkrivanje kršitev s področja plačilnega prometa ter učinkovitega preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ter financiranja terorizma. Prav tako se podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb, njihovih pooblaščenih in dejanskih lastnikih ter o najemnikih sefov v registru transakcijskih računov obdelujejo zato, da se ti podatki zagotovijo osebam, za katere poseben zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov.

K 18. členu

S členom se spreminja 194. člen ZPlaSSIED, ki ureja dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov. Glede na dodatne podatke, ki se bodo v skladu s 191. členom ZPlaSSIED obdelovali v registru transakcijskih računov, se tudi za dodatne kategorije podatkov, to so pooblaščenici imetnika transakcijskega računa, dejanski lastniki imetnika transakcijskega računa in sefi, določa dostop do teh podatkov iz registra transakcijskih računov.

K 19. členu

Z navedenim členom se spreminja 195. člen ZPlaSSIED, ki ureja pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov. V zvezi z dodatnimi podatki, ki se bodo obdelovali v registru transakcijskih računov na podlagi spremenjenega 192. člena ZPlaSSIED, se tudi za te kategorije podatkov zagotavlja pravna podlaga za njihovo pridobitev iz registra transakcijskih računov.

K 20. členu

S členom se odpravlja nepravilnost v sedanjem besedilu drugega odstavka 206. člena ZPlaSSIED, kjer je pomotoma izpadla beseda »ponudnikov«. V drugem odstavku se določajo nedopustni pogoji za udeležbo ponudnikov plačilnih storitev v plačilnem sistemu in ne za udeležbo plačilnih storitev v plačilnem sistemu.

K 21. členu

S členom se spreminja 243. člen ZPlaSSIED, ki ureja nadzorne pristojnosti Banke Slovenije. V prvem odstavku je določeno, da je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad plačilnimi institucijami, plačilnimi institucijami z opustitvijo in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih. S predlagano spremembo se v ZPlaSSIED določa pristojnost Banke Slovenije za nadzor tudi nad bankami, ki je zdaj posredno določena v Zakonu o bančništvu. V povezavi s tem je dodan nov odstavek, ki določa, da se tudi za nadzor nad bankami smiselno uporabljajo določbe 245. do 259. člena ZPlaSSIED.

K 22. členu

S predlaganim členom se spreminja prvi odstavek 254. člena ZPlaSSIED. 254. člen ZPlaSSIED ureja odredbo o odpravi kršitev, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi opravljenega nadzora. Predpisano je, da če Banka Slovenije pri nadzoru ugotovi, da so podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov, plačilno institucijo pisno obvesti o ugotovitvah in jo pozove, da se v 15 dneh od vročitve obvestila izreče o ugotovljenih kršitvah. Če plačilna institucija v roku ne odgovori Banki Slovenije ali odgovoru ne priloži zadostnih dokazov o poslovanju v skladu z zahtevami ZPlaSSIED, ji Banka Slovenije odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži poročilo. Navedeno ravnanje ni enako kot ga predpisuje Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUODSOL in 44/19 – odl. US) za druge subjekte nadzora Banke Slovenije. Zato se predlaga poenotenje pravnih podlag za izrekanje odredb o odpravi kršitev subjektom nadzora po ZPlaSSIED z Zakonom o bančništvu. Spremenjena določba predvideva, da Banka Slovenije plačilno institucijo pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži poročilo.

K 23. členu

S predlagano spremembo se odpravlja napačno sklicevanje v drugem odstavku 267. člena ZPlaSSIED. Drugi odstavek določa, da Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega

odstavka tudi, če pravna oseba pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka prejšnjega člena, vendar pa drugi odstavek 266. člena ne ureja nadzora Banke Slovenije. Predlagan je pravilni sklic na drugi odstavek 264. člena, drugi odstavek 265. člena in tretji odstavek 266. člena ZPlaSSIED.

K 24. členu

Predlagana je dopolnitev 310. člena ZPlaSSIED, ki določa kršitve drugih oseb, z novo 1. točko drugega odstavka. S predlagano dopolnitvijo kazenskih določb se predpisuje sankcija za ponudnike storitev dviga gotovine na bankomatih, ki delujejo v imenu enega ali več izdajateljev kartic, pri čemer ti ponudniki nimajo sklenjene okvirne pogodbe s stranko, ki dviguje denar s plačilnega računa. Ti ponudniki bodo sankcionirani, če bodo ravnali v nasprotju z zahtevami ZPlaSSIED za informacije o morebitnih provizijah za dvig gotovine pred dvigom gotovine pa tudi na potrdilo o prejemu gotovine ob koncu transakcije po dvigu.

K 25. členu

Člen spreminja 311. člen zakona in določa dodatne sankcije za kršitve določb Uredbe 2019/518/EU, s katero je bila spremenjena Uredba (ES) št. 924/2009, ki je določila nekatera nadomestila za čezmejna plačila v Evropski uniji in nadomestila za pretvorbo valut.

V novi 2. točki prvega odstavka je določena sankcija za ponudnika plačilnih storitev, ki ne prikaže obračunanih nadomestil za pretvorbo valut in ne zagotovi informacij plačniku v skladu s prvim do četrtim odstavkom 3.a člena in 3.b členom Uredbe 924/2009/ES. Ponudnik plačilnih storitev mora ob zagotovitvi storitve pretvorbe valut na bankomatu ali prodajnem mestu navesti vsa nadomestila za pretvorbo valut kot odstotni pribitek na zadnji razpoložljivi referenčni devizni tečaj eura, ki ga izda ECB. Pribitek mora plačniku razkriti pred odreditvijo plačilne transakcije. Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da so pribitki javni, razumljivi in zlahka dostopni na splošno razpoložljivi in zlahka dostopni elektronski platformi. Plačniku morajo biti na bankomatu ali prodajnem mestu zagotovljene tudi informacije o znesku, ki se plača prejemniku plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila, in znesku, ki ga plača plačnik v valuti plačnikovega računa. Pred odreditvijo plačilne transakcije mora biti plačnik obveščen o možnosti plačila v valuti, ki jo uporablja prejemnik plačila, in možnosti, da pretvorbo valute nato izvede plačnikov ponudnik plačilnih storitev. Po odreditvi plačilne transakcije so te informacije plačniku na voljo tudi na trajnem nosilcu podatkov.

V novi 3. točki prvega odstavka je določena sankcija za ponudnika plačilnih storitev, ki uporabniku ne sporoči informacij v skladu s petim in šestim odstavkom 3.a člena Uredbe 924/2009/ES. Ta določa, da mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku poslati elektronsko sporočilo z informacijami o nadomestilih za pretvorbo valut za vsako plačilno kartico, ki jo je izdal plačniku, in to brez nepotrebnega odlašanja, potem ko je prejel plačilni nalog za dvig gotovine na bankomatu ali za plačilo na prodajnem mestu, izražen v kateri koli valuti EU, ki ni valuta plačnikovega računa. Ponudnik plačilnih storitev se mora z uporabnikom plačilnih storitev dogovoriti za splošno razpoložljiv in lahko dostopen elektronski kanal, po katerem mu bo poslal zgoraj navedeno sporočilo. Uporabnik mora imeti možnost odjave od prejetja teh sporočil.

V novi 4. točki je določeno, da se ponudnik plačilnih storitev kaznuje z globo v primeru, če ne zagotovi informacij iz prvega do četrtega odstavka 3.a člena Uredbe 2019/518/EU v skladu s sedmim odstavkom 3.a člena, v novi 5. točki pa v primeru, če informacij iz petega in šestega odstavka 3aa člena ne zagotovi v skladu s sedmim odstavkom 3.a člena. To pomeni, da se ponudnik plačilnih storitev kaznuje z globo, če informacij iz tega člena ne zagotovi brezplačno ter nevtravno in razumljivo.

K 26. členu

Člen določa rok za izdajo splošnega akta, ki ga na podlagi desetega odstavka 192. člena ZPlaSSIED izda Agencija RS za javnopravne evidence in storitve. Določeno je, da agencija splošni akt izda v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

K 27. členu

Člen razveljavlja Akt o vodenju registra transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 35/18 in 41/18 – popr.), ki ga je Agencija RS za javnopravne evidence izdala na podlagi veljavnega

ZPlaSSIED. Zaradi dopolnitev 192. člena ZPlaSSIED, ki predpisuje, da se v registru transakcijskih računov vodijo nekateri dodatni podatki, bo morala Agencija RS za javnopravne evidence in storitve izdati nov splošni akt.

K 28. členu

Člen določa začetek uporabe posameznih določb zakona. V zvezi s tem je določeno, da se spremenjeni 191., 192., 193., 194. in 195. člen ZPlaSSIED začnejo uporabljati tri mesece po uveljavitvi splošnega akta, ki ga bo Agencija RS za javnopravne evidence in storitve izdala na podlagi desetega odstavka 192. člena ZPlaSSIED.

Prav tako člen določa, da se sankciji, ki jih določata novi 3. in 5. točka prvega odstavka 311. člena, začneta uporabljati 19. aprila 2021. Datum začetka uporabe navedenih sankcij je vezan na začetek uporabe ustreznih določb Uredbe 2019/518/EU.

K 29. členu

Člen določa začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

2. člen (prenos in izvajanje predpisov Evropske Unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU):

1. Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998, str. 45), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES);
2. Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267 z dne 10. 10. 2009, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/110/ES);
3. Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 214; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU) in
4. Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2366/EU).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje naslednjih uredb EU:

1. Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L št. 266 z dne 9. 10. 2009, str. 11), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 924/2009/ES);
2. Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjene z Direktivo 2015/2366/EU, (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1093/2010/EU);
3. Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 248/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 260/2012 v zvezi s prehodom na kreditne prenose in direktne bremenitve po vsej Uniji (UL L št. 84 z dne 20. 3. 2014, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 260/2012/EU);
4. Uredbe (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/751/EU) in

5. Uredbe (EU) št. 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/847/EU).

3. člen

(izključitev iz uporabe tega zakona ter iz uporabe določb Uredbe 2015/847/EU)

(1) Ta zakon se ne uporablja za:

1. plačilne transakcije, izvršene izključno v gotovini neposredno od plačnika do prejemnika plačila in brez posredovanja posrednika;
2. plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila s posredovanjem zastopnika oziroma zastopnice (v nadaljnjem besedilu: zastopnik), ki je s pogodbo pooblaščen, da se pogaja ali dogovori o prodaji ali nakupu blaga oziroma storitev le v imenu plačnika ali le v imenu prejemnika plačila;
3. poklicni fizični prevoz bankovcev in kovancev, vključno z njihovim zbiranjem, obdelavo in dostavo;
4. nepoklicno zbiranje in dostavo gotovine v okviru nepridobitne ali dobrodelne dejavnosti;
5. storitve, s katerimi prejemnik plačila posreduje plačniku gotovino kot del plačilne transakcije na izrecno zahtevo uporabnika storitev tik pred izvršitvijo plačilne transakcije v obliki plačila za nakup blaga ali storitev;
6. posle menjave valute, ki se opravljajo kot menjava gotovine za gotovino, pri čemer se sredstva ne hranijo na plačilnem računu;
7. plačilne transakcije na podlagi enega od naslednjih dokumentov:
 - papirnih čekov v skladu z zakonom, ki ureja ček, ter drugih papirnih listin, ki jih ureja zakonodaja držav članic, in so po vsebini in učinkih podobne čekom v skladu z zakonom, ki ureja ček,
 - bonov in drugih papirnih potrdil, ki imetniku omogočajo plačilo blaga ali storitev pri izdajatelju ali drugi osebi, s katero se je izdajatelj dogovoril, da sprejme bone ali potrdila kot obliko plačila za blago ali storitve,
 - papirnih potovalnih čekov,
 - papirnih poštnih nakaznic;
8. plačilne transakcije, ki se opravijo med udeleženci plačilnega sistema ali sistema za poravnavo vrednostnih papirjev in ki izhajajo iz udeležbe v takšnem sistemu, ter plačilne transakcije, ki se opravijo med udeleženci plačilnega sistema, poravnalnimi agenti, klirinškimi agenti in centralnimi bankami ter ponudniki plačilnih storitev, ki niso udeleženci plačilnega sistema, brez poseganja v 206. člen tega zakona;
9. plačilne transakcije v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti in uveljavljanjem pravic iz vrednostnih papirjev, vključno z izplačevanjem dividend ali drugimi izplačili na podlagi pravic iz vrednostnih papirjev, ter plačilne transakcije v zvezi z odkupom ali prodajo vrednostnih papirjev, če takšne transakcije izvede član sistema za poravnavo vrednostnih papirjev ali druga oseba, ki lahko v skladu z veljavnimi predpisi opravlja investicijske storitve in posle, storitve hrambe ali skrbniške storitve v zvezi s finančnimi instrumenti strank;
10. tehnične storitve, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, avtentikacijo podatkov in oseb, zagotavljanjem informacijske tehnologije in komunikacijske mreže, zagotavljanjem in vzdrževanjem terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve, ter druge podobne storitve, razen storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih, če ponudniki teh storitev v nobenem trenutku nimajo možnosti neomejenega razpolaganja z denarnimi sredstvi, ki se prenašajo;
11. plačilne transakcije, ki temeljijo na instrumentih, s katerimi se omogoča plačevanje, pri tem pa so načini uporabe takih instrumentov omejeni in hkrati izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev (v nadaljnjem besedilu: omejena mreža):
 - imetniku omogočajo nakup blaga ali storitev le v prostorih izdajatelja ali v okviru omejene mreže ponudnikov storitev na podlagi neposrednega poslovnega sporazuma s poklicnim izdajateljem,
 - jih je mogoče uporabljati le za nakup zelo omejenega izbora blaga ali storitev, ali
 - so veljavni le v Republiki Sloveniji in se zagotavljajo na zahtevo podjetja ali organa javnega sektorja ter jih ureja državni ali javni organ ali organ samoupravne lokalne

- skupnosti za posebne socialne ali davčne namene za nakup posebnega blaga ali storitev od ponudnikov, ki so sklenili poslovni dogovor z izdajateljem;
12. plačilne transakcije, ki jih ponudnik elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev zagotavlja poleg elektronskih komunikacijskih storitev za naročnika omrežja ali storitve:
 - (a) za nakup digitalne vsebine in glasovnih storitev, ne glede na napravo, uporabljeno za nakup ali uporabo digitalne vsebine, in zaračunan na ustreznem računu, ali
 - (b) opravljene z elektronsko napravo ali prek nje in zaračunane na ustreznem računu v okviru dobrodelne dejavnosti ali za nakup kart; če vrednost posamezne plačilne transakcije iz podtočk (a) in (b) ne presega 50 eurov, in:
 - skupna vrednost plačilnih transakcij za posameznega naročnika ne presega 300 eurov na mesec, ali
 - kadar naročnik predhodno financira svoj račun pri ponudniku elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, skupna vrednost plačilnih transakcij ne presega 300 eurov na mesec;
 13. plačilne transakcije, izvršene med ponudniki plačilnih storitev, njihovimi zastopniki ali podružnicami za njihov račun;
 14. plačilne transakcije in sorodne storitve, izvršene med nadrejeno družbo in njenimi podrejenimi družbami, ali med podrejenimi družbami iste nadrejene družbe brez vmesnega posredovanja ponudnika plačilnih storitev, ki ni družba iz iste skupine;
 15. storitve dviga gotovine na bankomatih, ki jih zagotavljajo ponudniki, ki delujejo v imenu enega ali več izdajateljev kartic, pri čemer ti ponudniki nimajo sklenjene okvirne pogodbe s stranko, ki dviguje denar s plačilnega računa, pod pogojem, da ti ponudniki ne opravljajo drugih plačilnih storitev. Ne glede na izključitev storitev iz te točke iz uporabe tega zakona, se za te storitve stranki zagotovijo informacije o morebitnih provizijah za dvig gotovine iz prvega, drugega in šestega odstavka 103., 106., 107. in 109. člena tega zakona pred dvigom gotovine, pa tudi na potrdilu o prejemu gotovine ob koncu transakcije po dvigu;
 16. denarno vrednost, shranjeno na instrumentih iz 11. točke tega odstavka;
 17. denarno vrednost, ki se uporablja za izvedbo plačilnih transakcij iz 12. točke tega odstavka.

(2) Za plačilne transakcije na podlagi papirnih menic v skladu z zakonom, ki ureja menico, ter drugih papirnih listin, ki so po vsebini in učinkih podobne menicam in jih ureja zakonodaja držav članic EU (v nadaljnjem besedilu: države članice) o teh papirnih listinah se uporablja le 9. poglavje tega zakona.

(3) Uredba 2015/847/EU se ne uporablja za prenose sredstev v Republiki Sloveniji na plačilni račun prejemnika plačila, ki je namenjen izključno plačevanju blaga in storitev, če so izpolnjeni pogoji iz petega odstavka 2. člena Uredbe 2015/847/EU.

4. člen (opredelitev izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. avtentikacija je postopek, ki ponudniku plačilnih storitev omogoča, da preveri istovetnost uporabnika plačilnih storitev ali upravičenost uporabe določenega plačilnega instrumenta, vključno z uporabo uporabnikovih osebnih varnostnih elementov;
2. banka je kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in je pridobila dovoljenje kot banka ali hranilnica v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. datum valute je referenčni čas, ki ga ponudnik plačilnih storitev uporablja za obračun obresti v zvezi z bremenitvijo ali odobritvijo denarnih sredstev na plačilnem računu;
4. delovni dan je dan, na katerega plačnikov ponudnik plačilnih storitev ali prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ki sodeluje pri izvršitvi plačilne transakcije, posluje tako, da omogoča izvrševanje plačilnih transakcij svojemu uporabniku;
5. denarna sredstva so bankovci in kovanci, knjižni denar in elektronski denar v skladu z 11. točko tega člena;
6. digitalna vsebina so blago ali storitve, ki se proizvede oziroma proizvedejo in dobavi oziroma dobavijo v digitalni obliki, katerega oziroma katerih uporaba ali poraba je omejena na tehnično napravo in ne vključuje uporabe ali porabe fizičnega blaga in storitev;

7. država članica je država članica EU ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3);
8. država gostiteljica pomeni katero koli državo članico, razen države sedeža, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev podružnico ali zastopnika, izdajatelj elektronskega denarja pa podružnico, ali v kateri neposredno opravljata storitve;
9. država sedeža je država članica, kjer je sedež ponudnika plačilnih storitev ali izdajatelja elektronskega denarja;
10. elektronsko komunikacijsko omrežje pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja elektronske komunikacije;
11. elektronski denar je shranjena denarna vrednost v obliki terjatve imetnika elektronskega denarja do izdajatelja elektronskega denarja, ki:
- je v elektronski obliki, vključno z magnetno,
 - jo izda izdajatelj elektronskega denarja na podlagi prejema denarnih sredstev za namen izvrševanja plačilnih transakcij kot jih določa 8. člen tega zakona, in
 - jo kot plačilno sredstvo sprejme oseba, ki ni izdajatelj elektronskega denarja;
12. elektronska komunikacijska storitev pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja elektronske komunikacije;
13. enolična identifikacijska oznaka je kombinacija črk, števil ali znakov, ki jo ponudnik plačilnih storitev dodeli uporabniku plačilnih storitev (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) in se v plačilni transakciji uporablja za nedvoumno identifikacijo tega uporabnika in njegovega plačilnega računa oziroma za nedvoumno identifikacijo tega uporabnika ali njegovega plačilnega računa;
14. enotni simbol je skupni simbol iz standardizirane predstavitvene oblike dokumenta z informacijami o nadomestilih in iz obračuna nadomestil in je skladen z določbami izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 5. člena Direktive 2014/92/EU;
15. kreditna obrestna mera je vsaka obrestna mera, plačana potrošniku oziroma potrošnici (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) glede sredstev na plačilnem računu;
16. močna avtentikacija strank je avtentikacija z uporabo dveh ali več elementov, ki spadajo v kategorijo znanja uporabnika (nekaj, kar ve samo uporabnik), lastništva uporabnika (nekaj, kar je v izključni lasti uporabnika) in neločljive povezanosti z uporabnikom (nekaj, kar uporabnik je), ki so med seboj neodvisni, kar pomeni, da kršitev enega elementa ne zmanjšuje zanesljivosti drugih, in so zasnovani tako, da varujejo zaupnost podatkov, ki se preverjajo;
17. molče dovoljena prekoračitev je prekoračitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev potrošniku dovoli, da razpolaga s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu, ali dogovorjeno možnost prekoračitve;
18. možnost prekoračitve je izrecna kreditna pogodba, v skladu s katero ponudnik plačilnih storitev potrošniku omogoči razpolaganje s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu;
19. nadomestila iz 8. poglavja tega zakona so vsi morebitni stroški in pogodbene kazni, ki jih mora potrošnik plačati ponudniku plačilnih storitev za storitve ali v zvezi s storitvami, povezanimi s plačilnim računom;
20. občutljivi plačilni podatki so podatki, vključno z osebnimi varnostnimi elementi, ki se lahko uporabijo za goljufijo ali prevaro. Goljufija ali prevara v tem zakonu pomeni namenoma zavesti koga v zmoti oziroma okoriščati se z oškodovanjem koga ali z zavajanjem v zmoti. V okviru dejavnosti ponudnikov storitev odreditve plačil in ponudnikov storitev zagotavljanja informacij o računih ime imetnika računa in številka računa ne predstavljata občutljivih plačilnih podatkov;
21. osebni varnostni elementi so personalizirane značilnosti, ki jih uporabniku plačilnih storitev zagotovi ponudnik plačilnih storitev za namene avtentikacije;
22. papirna poštna nakaznica je papirni plačilni nalog, ki ga plačnik predloži izvajalcu poštnih storitev z namenom, da se papirni nalog posreduje prejemniku plačila kot poštna pošiljka v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, in se plačilna transakcija izvrši prejemniku na podlagi predložitve papirnega plačilnega naloga njegovemu izvajalcu poštnih storitev;
23. plačilna blagovna znamka je vsako stvarno ali digitalno ime, izraz, znak, simbol oziroma njihova kombinacija, ki lahko označuje, v okviru katere kartične sheme se izvajajo kartične plačilne transakcije;
24. podjetnik ali podjetnica (v nadaljnjem besedilu: podjetnik) pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;

25. postopki zaradi insolventnosti so postopki zaradi insolventnosti in postopki prisilnega prenehanja, kakor so opredeljeni v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
26. potrošnik je fizična oseba, ki sklepa pogodbe o plačilnih storitvah za namene zunaj področja svoje pridobitne ali poklicne dejavnosti;
27. povezovanje blagovnih znamk je vključitev dveh ali več plačilnih blagovnih znamk ali plačilnih aplikacij iste plačilne blagovne znamke v isti plačilni instrument;
28. prejemni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, h kateremu se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;
29. prenosni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, od katerega se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;
30. referenčna obrestna mera je obrestna mera, ki se uporablja kot osnova za izračun obresti in prihaja iz vira, ki je dostopen javnosti in ga lahko preverita obe stranki pogodbe o plačilnih storitvah;
31. referenčni menjalni tečaj je menjalni tečaj, ki se uporablja kot osnova za izračun kakršne koli menjave valut in ga objavi ponudnik plačilnih storitev, ali prihaja iz vira, ki je dostopen javnosti;
32. register Evropskega bančnega organa je elektronski centralni register, ki ga vzpostavi, upravlja in vodi Evropski bančni organ in v katerem so informacije, ki jih Evropskemu bančnemu organu uradno sporočijo pristojni organi držav članic;
33. sedež je kraj, kjer je registrirani sedež ponudnika plačilnih storitev oziroma izdajatelja elektronskega denarja ali, če ponudnik plačilnih storitev ali izdajatelj elektronskega denarja v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža, kraj, kjer deluje njegovo poslovodstvo;
34. seznam s standardizirano terminologijo je seznam s standardiziranimi izrazi za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, za katere se plačuje nadomestilo in je skladen s končnim seznamom iz regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU;
35. skupina je skupina družb, sestavljena iz obvladujoče družbe in od nje odvisne družbe, kot je določeno v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali družb, kakor so opredeljene v 4., 5., 6. in 7. členu Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014 z dne 7. januarja 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije (UL L št. 135 z dne 2. 6. 2015, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2015/923 z dne 11. marca 2015 o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije (UL L št. 150 z dne 17. 6. 2015, str. 1), ki so medsebojno povezane, kakor je navedeno v prvem odstavku 10. člena ali šestem ali sedmem odstavku 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2017/1230 z dne 31. maja 2017 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o podrobnejši opredelitvi dodatnih objektivnih meril za uporabo ugodnejše stopnje likvidnostnih odlivov ali prilivov za čezmejne nečrpane okvirne kredite ali okvirne likvidnostne kredite znotraj skupine ali institucionalne sheme za zaščito vlog (UL L št. 177 z dne 8. 7. 2017, str. 7), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU);
36. sredstvo za sporazumevanje na daljavo je vsako sredstvo, ki se lahko uporablja za sklepanje pogodb o plačilnih storitvah, kadar ponudnik plačilnih storitev in uporabnik nista sočasno fizično navzoča;
37. storitve, povezane s plačilnim računom, so vse storitve, povezane z odprtjem, vodenjem in zaprtjem plačilnega računa, vključno s plačilnimi storitvami in plačilnimi transakcijami iz 7. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona, ter možnostjo prekoračitve in molče dovoljeno prekoračitvijo;
38. tesna povezanost pomeni enako, kot je opredeljeno v 38. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
39. trajni nalog je navodilo plačnika svojemu ponudniku plačilnih storitev, naj redno ali na vnaprej določene datume izvršuje kreditna plačila;
40. trajni nosilec podatkov je vsak instrument, ki uporabniku omogoča shranjevanje podatkov, naslovljenih osebno nanj, tako da so dostopni za poznejšo uporabo tako dolgo, kakor je to

potrebno za namene teh podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predvajanje shranjenih podatkov;

41. tretja država je država, ki ni država članica iz 7. točke tega člena;

42. Uprava Republike Slovenije za javna plačila (v nadaljnjem besedilu: UJP) je državni organ, ki opravlja plačilne storitve na podlagi tega zakona in posebnih predpisov, ki določajo njene naloge in pristojnosti;

43. zakonito prebivanje v EU pomeni, da ima fizična oseba pravico prebivati v državi članici na podlagi prava EU ali nacionalnega prava, vključno s potrošniki brez stalnega prebivališča in osebami, ki prosijo za azil na podlagi Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev in Protokola z dne 31. januarja 1967 h Konvenciji (Akt o notifikaciji nasledstva Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v mednarodni agenciji za atomsko energijo, Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92 in 2/93) ter drugih mednarodnih pogodb, ki urejajo status beguncev in prosilcev za azil;

44. zamenjava ali storitev zamenjave plačilnega računa je storitev, ki temelji na potrošnikovi zahtevi in pomeni prenos informacij o vseh ali nekaterih trajnih nalogih, ponavljajočih se direktnih obremenitvah in ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih, izvršenih na plačilnem računu, od enega ponudnika plačilnih storitev k drugemu ali katerega koli pozitivnega stanja sredstev na plačilnem računu z enega plačilnega računa na drugega ali oba navedena prenosa, pri čemer se lahko prejšnji plačilni račun zapre ali pa ne;

45. zasebnik ali zasebnica (v nadaljnjem besedilu: zasebnik) je fizična oseba, ki ni podjetnik in ki samostojno opravlja določeno registrirano ali s predpisom določeno dejavnost, kot so notar, zdravnik, odvetnik, kmet in podobno;

46. zastopnik je fizična ali pravna oseba, ki pri opravljanju plačilnih storitev na podlagi pooblastila za zastopanje deluje v imenu plačilne institucije.

20. člen

(ponudniki plačilnih storitev)

(1) Na območju Republike Slovenije lahko plačilne storitve opravljajo naslednji subjekti, za katere se v nadaljevanju tega zakona uporablja izraz ponudniki plačilnih storitev:

1. banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in banke držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev, in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno opravljajo plačilne storitve na območju Republike Slovenije, ter banke tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
2. družbe za izdajo elektronskega denarja, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom in družbe za izdajo elektronskega denarja držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali opravljajo plačilne storitve na območju Republike Slovenije prek zastopnika ali neposredno, ter družbe za izdajo elektronskega denarja tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije, če so plačilne storitve, ki jih opravljajo te podružnice, povezane z izdajo elektronskega denarja,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom,
4. plačilne institucije, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom in plačilne institucije držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev, in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali opravljajo plačilne storitve na območju Republike Slovenije prek zastopnika ali neposredno,
5. plačilne institucije z opustitvijo, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom,

6. ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih, ki so vpisani v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih, ki so vpisani v register plačilnih institucij držav članic pristojnih nadzornih organov držav sedeža, in so v skladu s tem zakonom ustanovili podružnico na območju Republike Slovenije ali opravljajo storitev zagotavljanja informacij o računih na območju Republike Slovenije prek zastopnika ali neposredno,
7. Banka Slovenije,
8. UJP ter drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje njihovih nalog in pristojnosti.

(2) Kadar Banka Slovenije opravlja plačilne storitve v okviru izključnih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali z drugimi zakoni, ki določajo izključne pristojnosti Banke Slovenije, se določbe 5. in 6. poglavja tega zakona uporabljajo le, če poseben predpis ali pogodba o opravljanju plačilnih storitev tako določa.

(3) Kadar UJP ali drugi državni organi ali organi samoupravne lokalne skupnosti opravljajo plačilne storitve v okviru svojih pristojnosti na podlagi posebnega predpisa, se uporabljajo določbe 5. in 6. poglavja tega zakona, razen če ta zakon ali drug predpis določa drugače.

23. člen

(obveznost obveščanja ponudnikov storitev iz 11. in 12. točke prvega odstavka 3. člena)

(1) Ponudniki storitev, ki opravljajo eno ali obe dejavnosti iz prve in druge alineje 11. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona in za katere skupna vrednost plačilnih transakcij, ki so bile izvršene v preteklih 12 mesecih, presega en milijon eurov, Banki Slovenije pošljejo obvestilo, ki vsebuje opis ponujenih storitev in v katerem je navedeno, po katerem izvzetju iz prve in druge alineje 11. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona se šteje, da opravljajo dejavnost.

(2) Če na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka in ob upoštevanju meril iz 11. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona Banka Slovenije ugotovi, da dejavnosti ni mogoče obravnavati kot omejeno mrežo, ponudniku storitev odredi poseben ukrep, da v 30 dneh zagotovi izpolnjevanje pogojev za omejeno mrežo ali da v tem roku vloži zahtevo za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s tem zakonom. Za postopek po tem odstavku se smiselno uporabljajo določbe četrtega odstavka 257. člena tega zakona.

(3) Ponudniki storitev, ki opravljajo dejavnosti iz 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona Banki Slovenije pošljejo obvestilo in ji zagotovijo letno revizijsko mnenje, ki potrjuje, da je dejavnost v skladu z omejitvami iz 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije Evropski bančni organ obvesti o storitvah, priglašeni v skladu s prvim in tretjim odstavkom tega člena, ter navede, v skladu s katerim izvzetjem iz 11. oziroma 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona se dejavnost opravlja. Obvestilo mora vsebovati podatke o firmi in sedežu ponudnika storitev, opis storitev, ki jih ponudnik storitev opravlja, vrednost in obseg teh storitev ter morebitne dodatne informacije v zvezi s kriteriji za izvzetje.

(5) Firma in sedež ponudnika storitev ter opis storitev, priglašeni v skladu s prvim in tretjim odstavkom tega člena, se objavijo v registru iz 79. in 84. člena tega zakona.

35. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija vsebuje:

1. akt o ustanovitvi in podatek o poslovnem naslovu,
2. opis plačilnih storitev in drugih gospodarskih dejavnosti, ki jih namerava opravljati vložnik, ter tveganj, ki jim bo izpostavljena,
3. poslovni načrt opravljanja plačilnih storitev za prva tri poslovna leta, iz katerega izhajajo naslednji podatki:
 - za izračun minimalnega kapitala v prvem letu poslovanja po vseh treh metodah iz drugega odstavka 55. člena tega zakona,
 - o izpolnjevanju tehničnih, organizacijskih, kadrovskih in drugih pogojev za varno in zanesljivo poslovanje plačilne institucije iz 53. člena tega zakona,
4. dokazila, da vložnik razpolaga z zahtevanim ustanovnim kapitalom iz 31. člena tega zakona,
5. za vložnika, ki namerava opravljati storitve iz 1. do 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, opis ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov iz 68. do 70. člena tega zakona,
6. opis sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz 54. člena tega zakona,
7. opis postopka, vzpostavljenega za spremljanje in reševanje varnostnih incidentov in z varnostjo povezanih pritožb strank ter naknadno ukrepanje v zvezi z njimi, vključno z mehanizmom za poročanje o incidentih, v katerem so upoštevane obveznosti plačilne institucije glede obveščanja iz 152. člena tega zakona,
8. opis postopka, vzpostavljenega za beleženje, spremljanje, sledenje in omejevanje dostopa do občutljivih plačilnih podatkov,
9. opis ureditve za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja, vključno z jasno opredelitvijo ključnih operacij, učinkovitih načrtov ravnanja v nepredvidljivih okoliščinah ter postopkom za redno preizkušanje in preverjanje ustreznosti in učinkovitosti takih načrtov,
10. opis načel in opredelitev, ki se uporabljajo za zbiranje statističnih podatkov o uspešnosti, transakcijah in goljufijah ter prevarah,
11. dokument o varnostni strategiji, vključno s podrobno oceno tveganj v zvezi s plačilnimi storitvami ter opisom varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje, sprejetih za ustrezno zaščito uporabnikov plačilnih storitev pred ugotovljenimi tveganji, vključno z goljufijami in prevarami ter nezakonito uporabo občutljivih in osebnih podatkov,
12. opis vložnikove organizacijske strukture, vključno z opisom nameravane uporabe zastopnikov in podružnic ter nadzornih pregledov v njihovih prostorih in zunaj njih, ki se jih vložnik zaveže opraviti pri zastopnikih in podružnicah vsaj enkrat letno, kot tudi dogovorov o zunanjih izvajalcih operativnih nalog plačilnih storitev,
13. opis morebitne udeležbe v plačilnih sistemih,
14. opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vložnik vzpostavil zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in Uredbo 2015/847/EU,
15. navedbo oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev v smislu 36. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, velikost kvalificiranih deležev in dokazila o primernosti imetnikov kvalificiranih deležev, ki se presoja v skladu s 33. členom tega zakona,
16. navedbo oseb, ki so člani organov posloводства, in oseb, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, ter dokazila, da te osebe izpolnjujejo zahtevane pogoje iz 32. člena tega zakona,
17. navedbo pooblaščenih revizorjev ali revizijskih družb, če bodo morala biti letna poročila vložnika revidirana v skladu s 73. členom tega zakona, in če so že imenovani.

(2) V zvezi z opisi iz 5. do 7. točke ter 12. in 13. točke prejšnjega odstavka vložnik zagotovi tudi opis organizacijskih rešitev in notranjih revizijskih postopkov, ki jih je vzpostavil z namenom, da bi zavaroval interese svojih uporabnikov in zagotovil neprekinjenost in zanesljivost izvajanja plačilnih storitev.

(3) V opisu varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje iz 11. točke prvega odstavka tega člena se navede, na kakšen način ti ukrepi zagotavljajo visoko raven tehnične varnosti in varstva podatkov, med drugim za programsko opremo in informacijske sisteme, ki jih uporabljajo vložnik ali zunanji izvajalci, ki v celoti ali delno opravljajo

dejavnosti zanj. Navedeni ukrepi vključujejo tudi varnostne ukrepe iz prvega odstavka 151. člena tega zakona.

(4) Vložnik, ki namerava opravljati plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, kot pogoj za pridobitev dovoljenja sklenejo zavarovanje poklicne odgovornosti, ki zajema ozemlja, na katerih ponujajo svoje storitve, ali drugo primerljivo jamstvo za kritje odgovornosti, ki bo zagotovilo kritje njihove odgovornosti iz 136., 140., 141., 142., 145. in 146. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino dokumentacije in dokazil iz prvega odstavka tega člena.

78. člen

(ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih)

(1) Ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih je pravna ali fizična oseba, ki opravlja le plačilne storitve zagotavljanja informacij o računih iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, in je izvzeta iz uporabe postopka in izpolnjevanja pogojev iz 2. poglavja tega zakona, z izjemo 1. do 3., 6. do 9., 11., 12. in 16. točke prvega odstavka 35. člena, določb 47. do 52. člena tega zakona ter tretjega odstavka tega člena.

(2) Subjekt, ki vloži zahtevo za registracijo za opravljanje storitev zagotavljanja informacij o računih, zahtevi priloži tudi potrdilo o sklenjenem zavarovanju poklicne odgovornosti, ki zajema ozemlja, na katerih ponujajo svoje storitve, ali drugo primerljivo jamstvo za kritje svoje odgovornosti do ponudnikov plačilnih storitev, ki vodijo račune, ali uporabnikov plačilnih storitev zaradi neodobrenega ali goljufivega dostopa do informacij o plačilnih računih ali prevare pri dostopu do informacij o plačilnih računih oziroma neodobrene ali goljufive uporabe teh informacij ali prevare pri uporabi teh informacij.

(3) Ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih se šteje za plačilno institucijo in se, če ni s tem zakonom določeno drugače, zanj smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na plačilne institucije, razen določbe 5. poglavja, z izjemo 89., 90., kjer je ustrezno, 103., 119., 132. člena in 151. do 153. člena ter 3. in 4. točke prvega odstavka 257. člena tega zakona.

(4) Ko subjekt, ki namerava opravljati samo storitve iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, Banki Slovenije predloži zahtevo za vpis v register plačilnih institucij in dokumentacijo v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, ga Banka Slovenije vpiše v register.

90. člen

(splošne informacije o pogojih okvirne pogodbe)

(1) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe posreduje naslednje informacije:

1. o ponudniku plačilnih storitev,
2. o pogojih za uporabo plačilne storitve,
3. o nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih,
4. o načinu in sredstvih komunikacije,
5. o zaščitnih in drugih ukrepih v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij,
6. o pogojih za spremembo in prenehanje okvirne pogodbe in
7. o reševanju sporov.

(2) Informacije o ponudniku plačilnih storitev vključujejo naslednje podatke:

1. naziv in sedež ponudnika plačilnih storitev, naziv in sedež morebitnega zastopnika ali podružnice v Republiki Sloveniji ter druge naslove, kjer je ponudnik plačilnih storitev dosegljiv uporabnikom, vključno z elektronskim naslovom;
2. o organih, ki so pristojni za nadzor nad ponudnikom plačilnih storitev, njegovo podružnico ali zastopnikom v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev v Republiki Sloveniji;
3. navedbo registra plačilnih institucij ali drugega podobnega javnega registra, ki vsebuje podatke o dovoljenjih za opravljanje plačilnih storitev, in registracijsko številko ali enakovredno identifikacijsko oznako ponudnika plačilnih storitev v tem registru.

(3) Informacije o pogojih za uporabo plačilnih storitev vključujejo podatke o:

1. glavnih značilnostih plačilne storitve;
2. enolični identifikacijski oznaki ali drugih podatkih, ki jih mora navesti uporabnik, da se lahko plačilni nalog pravilno odredi ali izvrši;
3. obliki in postopku za dajanje soglasja za odreditev plačilnega naloga ali izvršitev plačilne transakcije in preklic takega soglasja v skladu s 116., 122. in 123. členom tega zakona;
4. času, ko se šteje, da je ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v smislu 120. člena tega zakona in morebitno časovno omejitev za prejem nalogov v posameznem delovnem dnevu, ko se prejeti nalogi štejejo za prejete naslednji delovni dan v skladu s četrtem odstavkom 120. člena tega zakona;
5. najdaljšem roku izvršitve plačilne transakcije;
6. možnosti omejitve porabe za uporabo plačilnega instrumenta, če obstaja možnost dogovora za omejitev porabe v skladu s 134. členom tega zakona;
7. pravice uporabnika plačilne storitve na podlagi 8. člena Uredbe 2015/751/EU v primeru kartičnih plačilnih instrumentov s souporabo blagovne znamke.

(4) Informacije o nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih vključujejo podatke o:

1. vseh nadomestilih, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna uporabniku, vključno z nadomestili, povezanimi z načinom in pogostostjo posredovanja ali dajanja informacij iz tega zakona na voljo, ter razčlenitev postavk, če uporabniku zaračuna skupno nadomestilo;
2. obrestnih merah in menjalnih tečajih, kadar je ustrezno, ki se bodo uporabili, ali v primeru uporabe referenčne obrestne mere ali referenčnega menjalnega tečaja tudi metodo za izračun dejanskih obresti ter ustrezen datum in indeks ali osnovo za ugotavljanje takšne obrestne mere ali menjalnega tečaja;
3. možnosti, da se sprememba obrestne mere ali menjalnega tečaja, ki temelji na spremembi referenčne obrestne mere ali menjalnega tečaja, uporabi takoj in brez predhodnega obveščanja, ter način obveščanja uporabnika o teh spremembah v skladu s 97. členom tega zakona.

(5) Informacije o načinu in sredstvih komunikacije med uporabnikom in ponudnikom plačilnih storitev vključujejo podatke o:

1. komunikacijskih sredstvih, vključno s tehničnimi zahtevami glede opreme in programska oprema uporabnika, ki se bo uporabljala za izmenjavo informacij v skladu s tem zakonom;
2. načinu in pogostosti posredovanja in dajanja na voljo informacij, ki se posredujejo ali dajejo na voljo uporabnikom v skladu s tem zakonom;
3. jeziku, v katerem bo sklenjena okvirna pogodba in v katerem bo potekala komunikacija v času trajanja pogodbenega razmerja;
4. pravici uporabnika, da kadarkoli zahteva izvod okvirne pogodbe ter informacije in pogoje iz tega člena v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov v skladu z 92. členom tega zakona.

(6) Informacije o zaščitnih in drugih ukrepih v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij vključujejo podatke o:

1. ukrepih, ki jih zagotovi uporabnik za zaščito plačilnega instrumenta, in način obveščanja o izgubi, kraji ali zlorabi plačilnega instrumenta v skladu s 132. členom tega zakona;
2. varnem postopku, ki ga bo ponudnik plačilnih storitev uporabljal za obveščanje uporabnika plačilnih storitev v primeru domnevnih ali dejanskih prevar in goljufij ali varnostnih groženj;
3. pogojih, pod katerimi lahko ponudnik plačilnih storitev enostransko blokira uporabo plačilnega instrumenta v skladu s 134. členom tega zakona;

4. odgovornosti plačnika za neodobreno transakcijo v skladu s 137. členom tega zakona, vključno z informacijami o znesku izgube, ki jo krije plačnik v skladu s prvim odstavkom 137. člena tega zakona;
5. načinu in rokih, v katerih uporabnik obvesti ponudnika plačilnih storitev o vseh neodobrenih in nepravilno odrejenih ali izvršenih plačilnih transakcijah v skladu s 149. členom tega zakona;
6. odgovornosti ponudnika plačilnih storitev za odreditev plačilnih transakcij in neodobreno, neizvršeno, nepravilno ali pozno izvršeno plačilno transakcijo v skladu s 136. do 144. členom tega zakona;
7. pogojih za uveljavljanje povračila zneskov v skladu s 150. členom tega zakona.

(7) Informacije o pogojih za spremembo in prenehanje okvirne pogodbe vključujejo podatke o:

1. pogodbeno predvideni možnosti, da se bo štelo, da je uporabnik sprejel spremembe pogojev v skladu z drugim odstavkom 96. člena tega zakona, če do dneva pred njihovim predlaganim začetkom veljavnosti ne obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema, vključno z obvestilom o pravici uporabnika, da odpove okvirno pogodbo v skladu tretjim odstavkom 96. člena tega zakona, če je ponudnika plačilnih storitev obvestil o zavrnitvi predlaganih sprememb do dneva pred njihovim predlaganim začetkom veljavnosti;
2. trajanju okvirne pogodbe;
3. pogojih za odpoved okvirne pogodbe s strani uporabnika ali ponudnika plačilnih storitev v skladu z 98. in 99. členom tega zakona.

(8) Informacije o postopkih zaradi kršitev tega zakona in o postopkih izvensodnega reševanja sporov vključujejo podatke o:

1. pravu, ki se uporablja za okvirno pogodbo, in o pristojnem sodišču;
2. postopkih zaradi prekrškov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev po tem zakonu in o organu, ki je pristojen za vodenje teh postopkov;
3. postopku reševanja sporov pri ponudniku plačilnih storitev, ki je uporabniku na voljo v primeru spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, v skladu z 285. členom tega zakona;
4. postopku izvensodnega reševanja sporov, ki je uporabniku na voljo v primeru spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, in o telesu, pristojnem za reševanje teh sporov v skladu z 286. členom tega zakona.

103. člen **(splošne informacije)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije da na voljo naslednje informacije v zvezi s svojimi storitvi:

1. katero vrsto enolične identifikacijske oznake ali druge podatke navede uporabnik, da se lahko plačilni nalog pravilno odredi ali izvrši;
2. najdaljši rok izvršitve plačilne transakcije;
3. vsa nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračunava uporabnikom, vključno z razčlenitvijo postavk, če uporabniku zaračunava skupno nadomestilo;
4. morebitni menjalni tečaj ali referenčni menjalni tečaj, ki ga ponudnik plačilnih storitev uporablja za plačilno transakcijo.

(2) Poleg tega ponudnik plačilnih storitev odreditve plačil plačniku pred odreditvijo da na voljo naslednje jasne in izčrpne informacije:

1. naziv in sedež ponudnika plačilnih storitev, naziv in sedež morebitnega zastopnika ali podružnice v Republiki Sloveniji ter druge kontaktne podatke, vključno z elektronskim naslovom, za komunikacijo s ponudnikom plačilnih storitev;
2. kontaktne informacije o pristojnem organu.

(3) Ponudnik plačilnih storitev da uporabniku informacije iz prvega odstavka tega člena na voljo na enostaven način tako, da ima uporabnik dovolj časa, da se seznani s pogoji glede izvršitve plačilne transakcije, preden je kakor koli zavezan s pogodbo o plačilni storitvi. Ponudnik plačilnih storitev lahko da uporabniku na voljo informacije iz prvega odstavka tega

člena tudi s predložitvijo predloga pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije ali predloga plačilnega naloga, ki vsebuje zahtevane informacije.

(4) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da so informacije iz prvega odstavka tega člena podane na lahko razumljiv način, v jasni in razumljivi obliki v slovenskem ali drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki. Na zahtevo uporabnika ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena uporabniku posreduje v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov.

(5) Če je bila pogodba o enkratni plačilni transakciji na zahtevo uporabnika sklenjena z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogočajo, da bi ravnal v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena posreduje ali da na voljo uporabniku takoj po izvršitvi plačilne transakcije.

(6) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku na lahko dostopen način posreduje ali da na voljo tudi druge informacije iz 90. člena tega zakona, ki so pomembne za izvrševanje enkratne plačilne transakcije.

140. člen

(odgovornost ponudnika za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovarja plačniku za pravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil neposredno plačnik pri tem ponudniku plačilnih storitev, prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev v skladu s 127. členom tega zakona.

(2) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za neizvršitev oziroma nepravilno izvršitev plačilne transakcije na podlagi prejšnjega odstavka, plačniku brez nepotrebnega odlašanja povrne znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostavi takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

(3) Če plačnikov ponudnik plačilnih storitev dokaže, da je bil račun prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev odobren za znesek plačilne transakcije v skladu s 127. členom tega zakona, prejemnikov ponudnik plačilnih storitev odgovarja prejemniku plačila za pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 129. in 130. členom tega zakona in prejemniku takoj da na voljo znesek nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali če se plačilna transakcija izvrši v dobro prejemnikovega plačilnega računa, ustrezni znesek odobri na prejemnikovem plačilnem računu. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu prejemnika plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko bi moral biti znesek v skladu s 130. členom tega zakona knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(4) Kadar je plačilna transakcija izvršena pozno, ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila zagotovi na zahtevo plačnikovega ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu plačnika, da datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu prejemnika plačila ni poznejši od datuma, ko bi moral biti znesek knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(5) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren svojemu uporabniku zaradi neizvršitve ali nepravilne, tudi pozne, izvršitve plačilne transakcije, je uporabniku odgovoren tudi za povračilo izgube iz naslova nadomestil, ki jih je zaračunal uporabniku, ter obresti, do katerih je upravičen plačnik v zvezi z nepravilno izvršeno plačilno transakcijo.

(6) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

141. člen
(odgovornost za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije pri storitvi odreditve plačil)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, odgovarja plačniku za pravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil plačnik prek ponudnika storitev odreditve plačil, v skladu s 127. členom tega zakona. Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, plačniku povrne znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali, če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostavi takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo.

(2) Ponudnik storitev odreditve plačil mora dokazati, da je ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, prejel plačilni nalog v skladu s 120. členom tega zakona in da je bila v okviru njegovih pristojnosti opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana in da na njeno izvršitev ni vplivala nobena tehnična okvara ali druga pomanjkljivost, povezana z neizvršitvijo, nepravilno izvršitvijo ali pozno izvršitvijo transakcije.

(3) Če je ponudnik storitev odreditve plačil odgovoren za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, na njegovo zahtevo nemudoma zagotovi nadomestilo za kakršno koli nastalo izgubo ali plačane zneske zaradi povračila plačniku.

142. člen
(odgovornost za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ki jo odredi prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila)

(1) Če plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila odgovoren za pravilno posredovanje plačilnega naloga plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v roku, o katerem sta se dogovorila prejemnik in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev na podlagi 128. člena tega zakona. Če je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije po tem odstavku, takoj ponovno posreduje ustrezen plačilni nalog plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev.

(2) V primeru poznega posredovanja plačilnega naloga mora biti znesek knjižen na plačilnem računu prejemnika plačila najpozneje na datum, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(3) Ko je znesek plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev, je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila odgovoren za pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 129. in 130. členom tega zakona. Znesek mora biti na plačilnem računu prejemnika plačila knjižen najpozneje na datum, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(4) Če prejemnikov ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren prejemniku plačila na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, je za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, plačniku odgovoren plačnikov ponudnik plačilnih storitev.

(5) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren po prejšnjem odstavku, plačniku po potrebi in brez odlašanja povrne znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostavi takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do nepravilne izvršitve ne bi prišlo. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

(6) Za plačnikovega ponudnika plačilnih storitev obveznost iz prejšnjega odstavka ne velja, kadar dokaže, da je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila prejel znesek plačilne transakcije, čeprav je bila izvršitev plačilne transakcije odložena. V tem primeru ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila znesek knjiži na plačilnem računu prejemnika plačila najpozneje na datum, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(7) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren na podlagi tega člena, je uporabniku odgovoren tudi za povračilo izgube iz naslova nadomestil, ki jih je zaračunal uporabniku, ter obresti, do katerih je upravičen plačnik v zvezi z neizvršeno ali nepravilno, tudi pozno, izvršeno plačilno transakcijo.

(8) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

158. člen **(izdajatelji elektronskega denarja)**

(1) Na območju Republike Slovenije lahko storitve izdajanja elektronskega denarja opravljajo naslednji subjekti, za katere se v nadaljevanju tega zakona uporablja izraz izdajatelji elektronskega denarja:

1. banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in banke držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno izdajajo elektronski denar na območju Republike Slovenije, ter banke tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
2. družbe za izdajo elektronskega denarja, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom, in družbe za izdajo elektronskega denarja držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno opravljajo storitve izdajanja elektronskega denarja na območju Republike Slovenije, ter družbe za izdajo elektronskega denarja tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo,
4. Banka Slovenije, ko ne deluje v okviru izključnih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali z drugimi zakoni, ki določajo izključne pristojnosti Banke Slovenije,
5. UJP ter drugi državni organi in samoupravne lokalne skupnosti v Republiki Sloveniji, kadar izdajajo elektronski denar v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega zakona.

161. člen **(družba za izdajo elektronskega denarja)**

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja države članice je pravna oseba s sedežem v drugi državi članici, ki je pridobila dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja je organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik gospodarskih družb, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(4) Za družbo za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(5) Za družbe za izdajo elektronskega denarja se smiselno uporabljajo določbe 23. in 25. člena tega zakona, če družba za izdajo elektronskega denarja opravlja plačilne storitve, ter 32. do 39. člena, 40. do 51. člena, 53. in 54. člena, 73. in 74. člena, 79. do 81. člena, 83. in 84. člena, 240. do 242. člena, 245. do 259. člena, 274. do 277. člena ter 282. in 283. člena tega zakona in regulativni tehnični standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s petim odstavkom 28. člena in sedmim odstavkom 29. člena Direktive 2015/2366/EU, če ni v tem poglavju določeno drugače.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek družba za izdajo elektronskega denarja ne sme izdajati elektronskega denarja prek zastopnikov, lahko pa pooblasti fizično ali pravno osebo, da distribuira in unovčuje elektronski denar v njenem imenu.

(7) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko prek zastopnika opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, če so izpolnjeni pogoji, ki jih za zastopnike plačilnih institucij določa ta zakon.

(8) Družba za izdajo elektronskega denarja tretje države, ki je upravičena izdajati elektronski denar v državi sedeža, lahko izdaja elektronski denar tudi na ozemlju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu, ter ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja bančništvo, o opravljanju bančnih storitev banke tretje države in dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(9) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino dokumentacije in dokazil, ki jih je treba priložiti k zahtevam, o katerih je pristojna odločati Banka Slovenije po določbah tega poglavja, in podrobnejšo vsebino obvestil in način pošiljanja obvestil, ki jih morajo družbe za izdajo elektronskega denarja pošiljati Banki Slovenije v skladu z določbami tega poglavja.

191. člen **(register transakcijskih računov)**

(1) Register transakcijskih računov je enotna informatizirana baza podatkov o transakcijskih računih in imetnikih transakcijskih računov.

(2) Register transakcijskih računov vzpostavi in upravlja Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: agencija).

192. člen **(zagotavljanje podatkov za register transakcijskih računov)**

(1) Banke, ki vodijo transakcijske račune, Banka Slovenije glede računov bank in hranilnic, ki jih vodi v skladu z zakonom, ter UJP glede podračunov, ki jih vodi v skladu z zakonom, agenciji tekoče zagotavljajo podatke za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov.

(2) V registru transakcijskih računov se obdelujejo podatki o:

1. imetniku transakcijskega računa:

– ime, priimek in naslov prebivališča imetnika, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov ter ime in priimek imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega imetnika transakcijskega računa;

– davčna številka imetnika, če je imetnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, in država sedeža ali prebivališča imetnika;

- identifikacijska oznaka imetnika in država sedeža ali prebivališča imetnika, če imetnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register;

- matična številka imetnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je imetnik vpisan v Poslovni register Slovenije;

- šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije;

2. transakcijskem računu:

- številka računa;

- naziv in matična številka ponudnika, ki vodi transakcijski račun;

- oznaka vrste računa, ki je določena s predpisom iz desetega odstavka tega člena;

- podatek, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju;

- datum odprtja računa;

- datum zaprtja računa;

- podatek, da se transakcijski račun, katerega imetnik je fizična oseba, uporablja za opravljanje dejavnosti;

- številka računa imetnika transakcijskega računa pri pravnem nasledniku ponudnika plačilnih storitev.

(3) Podatki iz prejšnjega odstavka se ob zaprtju transakcijskega računa izbrišejo iz registra transakcijskih računov in prenesejo v arhiv registra transakcijskih računov pri agenciji.

(4) Točnost in ažurnost podatkov iz 1. točke drugega odstavka tega člena se zagotavljata s povezavo registra transakcijskih računov s Poslovnim registrom Slovenije, centralnim registrom prebivalstva ali davčnim registrom, prek katerih se podatki avtomatično prevzemajo v register transakcijskih računov. Prevzemanje in povezovanje podatkov poteka z uporabo davčne številke.

(5) Za zagotovitev točnosti in ažurnosti podatkov v registru transakcijskih računov agencija kot upravljavec registra prevzema:

- podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, ter podatek o datumu njegovega izbrisa iz Poslovnega registra Slovenije, in podatke o nazivu in naslovu drugega imetnika transakcijskega računa iz Poslovnega registra Slovenije;

- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba, iz centralnega registra prebivalstva;

- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba in ni vpisan v centralni register prebivalstva, iz davčnega registra;

- podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ter podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, iz davčnega registra, če imetnik ni vpisan v Poslovni register Slovenije.

(6) Imetniki transakcijskih računov, ki so fizične osebe, ponudnikom plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune, za namen javnega in brezplačnega dostopa do podatkov v registru transakcijskih računov, v skladu s prvim odstavkom 194. člena tega zakona, zagotavljajo podatke iz sedme alineje 2. točke drugega odstavka tega člena, če transakcijske račune uporabljajo za opravljanje dejavnosti, in sicer preden začnejo transakcijske račune uporabljati za opravljanje dejavnosti.

(7) Če imetnik transakcijskega računa ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, agencija po pravnomočno končanem prekrškovnem postopku iz četrtega odstavka 310. člena tega zakona, na podlagi podatkov, zagotovljenih s strani ponudnikov plačilnih storitev, omogoči javni in brezplačni dostop do podatkov o imetnikovem transakcijskem računu v skladu s prvim

odstavkom 194. člena tega zakona. Finančna uprava Republike Slovenije o pravnomočno končanem prekrškovnem postopku obvesti ponudnika plačilnih storitev, ki vodi transakcijski račun. V obvestilu se navede polno ime in priimek ter matično številko imetnika transakcijskega računa, datum pravnomočnosti odločitve in številko transakcijskega računa, ki ga imetnik uporablja za opravljanje dejavnosti.

(8) Register transakcijskih računov mora biti vzpostavljen tako, da je mogoča enolična identifikacija imetnikov transakcijskih računov. V primeru skupnega transakcijskega računa se v registru transakcijskih računov vodijo podatki iz drugega odstavka tega člena o vseh imetnikih skupnega transakcijskega računa.

(9) Podatke iz drugega odstavka tega člena je dovoljeno hraniti v arhivu registra transakcijskih računov še pet let po zaprtju računa, razen podatka, da se transakcijski račun, katerega imetnik je fizična oseba, uporablja za opravljanje dejavnosti in podatka, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ki se hranita eno leto.

(10) Agencija v soglasju z Banko Slovenije predpiše podrobnejša pravila o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov.

193. člen (namen registra)

(1) Podatki o transakcijskih računih in njihovih imetnikih se obdelujejo v registru transakcijskih računov z namenom, da se zagotovi centralizirani dostop do podatkov o transakcijskih računih posameznega imetnika.

(2) Podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb so osebni podatki, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov z namenom, da se osebam iz tretjega odstavka 194. člena tega zakona, prek centraliziranega dostopa do teh podatkov, omogoči tekoče opravljanje dejanj v postopkih izvršbe ali zavarovanja ter drugih postopkih, zaradi prisilne izvršitve terjatev zoper imetnike transakcijskih računov, ki so fizične osebe. Podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb se v registru transakcijskih računov obdelujejo tudi z namenom, da se ti podatki zagotovijo osebam, za katere poseben zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov.

194. člen (dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Podatki v registru transakcijskih računov so javni in brezplačno dostopni na spletni strani agencije. Določba ne velja za osebne podatke fizičnih oseb, razen za podatke o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti. Namen javne objave podatkov o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti, je zagotavljanje varnosti pravnega prometa v zvezi z opravljanjem dejavnosti.

(2) Agencija varuje podatke o fizičnih osebah in njihovih transakcijskih računih kot zaupne v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, razen če so podatki o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov postali javni v skladu s prejšnjim odstavkom. Agencija z naslednjim dnem po dnevu izbrisa podjetnika ali zasebnika iz Poslovnega registra Slovenije, ki se šteje za prenehanje opravljanja njegove dejavnosti, samodejno, na podlagi podatkov Poslovnega registra Slovenije, onemogoči javno objavo in dostop do osebnih podatkov podjetnikov ali zasebnikov.

(3) Osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb lahko pridobijo:

1. osebe, ki so na podlagi pravnomočnega izvršilnega naslova upravičene predlagati postopek izvršbe ali zavarovanja zoper imetnika transakcijskega računa v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje, ali z drugim zakonom, ki določa postopek prisilne izvršitve terjatev,

2. sodišča in drugi organi, ki opravljajo dejanja v postopku izvršbe ali drugih postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti, in

3. ponudniki plačilnih storitev iz 1., 7. in 8. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona za namen izvrševanja sklepov o izvršbi, brezplačno.

(4) Osebnne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov, lahko pridobi tudi imetnik transakcijskega računa glede podatkov, ki se nanašajo nanj, ter druge osebe, za katere drug zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov. Fizična oseba uveljavlja pravico do seznanitve z obdelavo lastnih osebnih podatkov v registru transakcijskih računov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(5) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri opravljanju plačilnih storitev ter tekočega in učinkovitega opravljanja plačilnih storitev, agencija ponudnikom plačilnih storitev omogoči brezplačni dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Ponudniki plačilnih storitev lahko za uporabnika preverjajo istovetnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki so odprti pri drugih ponudnikih plačilnih storitev, če so poleg številke transakcijskega računa o imetniku računa zagotovljeni tudi naslednji podatki:

– davčna številka ali identifikacijska oznaka ter ime in priimek ali

– ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko ali identifikacijsko oznako posameznika.

Plačilni nalog se šteje za prejetega s strani ponudnika plačilnih storitev tudi, če se ob vpogledu v register transakcijskih računov ugotovi neskladnost podatkov o prejemniku plačila.

(6) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri obravnavi prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s sedmim odstavkom 181. člena tega zakona oziroma za prekinitev okvirne pogodbe v skladu z drugim odstavkom 184. člena tega zakona, ter za tekoče in učinkovito izvrševanje sklepov o izvršbi ali zavarovanju, agencija bankam omogoči brezplačni dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Banke lahko preverjajo obstoj transakcijskega računa fizičnih oseb, če so zagotovljeni naslednji podatki:

– davčna številka ali identifikacijska oznaka ter ime in priimek ali

– ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko ali identifikacijsko oznako posameznika.

(7) Za dostop do podatkov iz arhiva registra transakcijskih računov se smiselno uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka tega člena, razen prve točke tretjega odstavka tega člena, ter določbe 195. in 196. člena tega zakona.

195. člen

(zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Agencija posreduje osebnne podatke o transakcijskem računu fizične osebe prosilcu iz tretjega oziroma četrtega odstavka prejšnjega člena na podlagi zahteve za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov.

(2) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov o računu fizične osebe, vsebuje:

1. ime in priimek ali firmo in naslov prosilca in njegov podpis,

2. ime, priimek in davčno številko ali identifikacijsko oznako fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa, in

3. navedbo pravne podlage in namen obdelave osebnih podatkov.

(3) Sodišče pridobi podatke o transakcijskem računu fizične osebe z neposrednim elektronskim dostopom do podatkov iz registra transakcijskih računov na podlagi poizvedbe, ki lahko vsebuje le ime, priimek in naslov prebivališča fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega

računa. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom, mora sodišče poizvedbo dopolniti z davčno številko ali identifikacijsko oznako posameznika.

(4) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov se vloži v pisni ali elektronski obliki. Agencija z aktom določi pogoje in način vložitve zahtev v elektronski obliki.

(5) Agencija zagotovi sodiščem, davčnemu organu in drugim organom, ki so pristojni za izvršbo, neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov. O neposrednem elektronskem dostopu do podatkov iz registra transakcijskih računov se lahko agencija dogovori tudi z drugimi državnimi organi, nosilci javnih pooblastil ali drugimi osebami, ki so na podlagi posebnega zakona upravičeni za pridobitev podatkov iz registra.

(6) Agencija se lahko s posameznimi prosilci, ki so na podlagi prejšnjega člena upravičeni za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov, dogovori o elektronskem pošiljanju zahtevanih podatkov oziroma jim omogoči neposredni dostop do njih.

(7) Za posredovanje podatkov iz registra transakcijskih računov agencija prosilcu zaračuna stroške v skladu s tarifo, razen če ta ali poseben zakon določa, da je posamezen prosilec upravičen do brezplačne pridobitve podatkov. Tarifo določi agencija v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

206. člen

(pogoji za udeležbo v plačilnem sistemu)

(1) Pravila plačilnega sistema morajo določati objektivne, nediskriminatorne in sorazmerne pogoje za udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu. Pravila plačilnega sistema lahko omejujejo udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu le toliko, kolikor je potrebno za varovanje pred finančnimi, operativnimi, poslovnimi in drugimi tveganji ter za varovanje finančne in operativne stabilnosti plačilnega sistema.

(2) Nedopustni pogoji za udeležbo plačilnih storitev v plačilnem sistemu so zlasti:

1. kakršna koli omejevalna pravila v zvezi z udeležbo v drugih plačilnih sistemih;
2. kakršna koli pravila, ki razlikujejo ponudnike plačilnih storitev glede pravic, obveznosti ali upravičenj pri udeležbi v plačilnem sistemu;
3. kakršne koli omejitve glede na institucionalni status.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za:

1. pomembne plačilne sisteme;
2. plačilne sisteme, kjer vsi udeleženci spadajo v skupino v smislu 35. točke 4. člena tega zakona.

(4) Kadar udeleženec pomembnega plačilnega sistema za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka omogoča ponudniku plačilnih storitev, ki ni udeleženec plačilnega sistema, pošiljanje nalogov za prenos skozi plačilni sistem, mora to možnost v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena na zahtevo na objektivni, sorazmeren in nediskriminatoren način ponuditi tudi drugim ponudnikom plačilnih storitev.

(5) Če ponudnik plačilnih storitev, pri udeležencu pomembnega plačilnega sistema, ki omogoča drugemu ponudniku plačilnih storitev pošiljanje nalogov za prenos skozi plačilni sistem, vloži zahtevo za pošiljanje nalogov za prenos in jo udeleženec pomembnega plačilnega sistema zavrne, mora ponudniku plačilnih storitev, ki je vložil takšno zahtevo, sporočiti vse razloge za kakršno koli zavrnitev.

243. člen

(pristojnosti Banke Slovenije za nadzor)

(1) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad plačilnimi institucijami, plačilnimi institucijami z opustitvijo in ponudniki storitev zagotavljana informacij o računih glede plačilnih

storitev in pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, druge države članice in tretje države.

(2) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad plačilnimi sistemi in upravljavci plačilnih sistemov glede delovanja plačilnega sistema in upravljanja plačilnih sistemov.

(3) Banka Slovenije je v obsegu, določenem v podpoglavju 14.5 tega zakona, pristojna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju z 20. členom tega zakona opravljajo plačilne storitve, nad osebami, ki v nasprotju s 158. členom tega zakona izdajajo elektronski denar, ter nad osebami, ki v nasprotju z 210. členom tega zakona upravljajo plačilne sisteme.

(4) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 924/2009/ES.

(5) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU.

(6) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU.

(7) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/847/EU, razen za nadzor nad izvajanjem 14. člena Uredbe 2015/847/EU, za katerega je pristojen Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

(8) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem smernic, priporočil in drugih pravnih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(9) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja in nad družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo glede izdajanja elektronskega denarja in plačilnih ter pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, druge države članice in tretje države.

(10) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev v zvezi z zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov, ki se opravljajo in zagotavljajo na območju Republike Slovenije, druge države članice in tretje države.

(11) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega nadzornega organa, ki zadeva plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, plačilne sisteme in upravljavce plačilnih sistemov, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

254. člen

(odredba za odpravo kršitev)

(1) Če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi, da so pri plačilni instituciji podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz prvega odstavka 245. člena tega zakona ali če plačilna institucija ne ravna v skladu s prvim odstavkom 248. člena tega zakona, plačilno institucijo pisno obvesti o ugotovitvah in jo pozove, da se v 15 dneh od vročitve obvestila izjasni o ugotovljenih kršitvah. Če plačilna institucija v roku ne odgovori na obvestilo Banke Slovenije o ugotovljenih kršitvah ali odgovoru ne priloži zadostnih dokazov o poslovanju v skladu z zahtevami tega zakona, ji Banka Slovenije odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži poročilo iz prvega odstavka 255. člena tega zakona.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih mora voditi plačilna institucija, oziroma druge pomembnejše kršitve pri poslovanju plačilne institucije, lahko plačilni instituciji z odredbo o

odpravi kršitev naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije izda plačilni instituciji odredbo o odpravi kršitev brez predhodnega pisnega obveščanja, če pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve predpisov, ki urejajo preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, oziroma oceni, da so kršitve predpisov iz prvega odstavka 245. člena tega zakona ali bi zaradi neravnania plačilne institucije v skladu s prvim odstavkom 248. člena tega zakona nastale posledice takšne narave, da je te kršitve plačilne institucije potrebno nemudoma odpraviti zaradi zagotavljanja finančne stabilnosti v državi ali varstva uporabnikov plačilnih storitev.

267. člen **(odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo)**

(1) Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za prisilno likvidacijo pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo), če pravna oseba ne ravna po:

1. odredbi o prenehanju opravljanja plačilnih storitev iz 264. člena tega zakona oziroma po odredbi o prenehanju izdajanja elektronskega denarja iz 265. člena tega zakona, ali
2. odredbi o prenehanju upravljanja plačilnega sistema ali po odredbi o prenehanju opravljanja poravnave medsebojnih denarnih obveznosti iz prejšnjega člena.

(2) Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega odstavka tudi, če pravna oseba pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo je obrazložena.

(4) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo predlaga pristojnemu sodišču, da v skladu z zakonom, ki ureja prisilno prenehanje gospodarskih družb, zoper pravno osebo začne postopek prisilne likvidacije.

(5) Sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne likvidacije pravne osebe na podlagi predloga Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v treh delovnih dneh od vložitve predloga.

(6) Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(7) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku prisilne likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

310. člen **(kršitve drugih oseb)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali podjetnik, ki:

1. opravlja plačilne storitve v nasprotju z 20. členom tega zakona,
2. opravlja dejavnost ali obe dejavnosti iz prve in druge alineje 11. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona in ki Banki Slovenije ne pošlje obvestila v skladu s prvim odstavkom 23. člena tega zakona,
3. opravlja dejavnosti iz 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona in ki Banki Slovenije ne pošlje obvestila oziroma ji ne zagotovi letnega revizijskega mnenja v skladu s tretjim odstavkom 23. člena tega zakona,

4. kot prejemnik plačila plačniku za uporabo določenega plačilnega instrumenta zaračuna nadomestilo, ki presega neposredne stroške, ki jih ima zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta, v nasprotju z drugim odstavkom 126. člena tega zakona,
5. kot prejemnik plačila zahteva nadomestilo za uporabo plačilnih instrumentov, za katere poglavje II Uredbe 2015/751/EU določa uporabo medbančnih provizij, in za tiste plačilne storitve, za katere se uporablja Uredba 260/2012/EU, v nasprotju s tretjim odstavkom 126. člena tega zakona,
6. opravlja storitve izdajanja elektronskega denarja v nasprotju s 158. členom tega zakona,
7. pridobi poslovni delež, delnice ali druge pravice v nasprotju s 33. členom tega zakona,
8. upravlja plačilni sistem v nasprotju z 210. členom tega zakona,
9. pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda na način, določen v 245., 252., 253., drugem odstavku 264. in drugem odstavku 265. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali podjetnik, ki:

1. plačnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne seznani z informacijami o menjalnem tečaju in nadomestilih, ki jih bo kot prejemnik plačila zaračunal plačniku v zvezi s pretvorbo valute (109. člen tega zakona),
2. uporabnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne obvesti, da mora uporabnik za uporabo določenega plačilnega instrumenta plačati posebno nadomestilo (prvi in drugi odstavek 110. člena tega zakona).

(3) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba iz prvega ali drugega odstavka 204. člena tega zakona s sedežem v Republiki Sloveniji, ki:

1. ne obvesti Banke Slovenije o udeležbi ali posredni udeležbi v plačilnih sistemih v skladu s tretjim odstavkom 225. člena tega zakona,
2. ne obvesti stranke ali druge osebe o plačilnih sistemih, v katerih je udeležena (četrti odstavek 225. člena tega zakona).

(4) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 192. člena tega zakona.

(5) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti, ki je storila prekršek iz prvega do tretjega odstavka tega člena in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki je storila prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

311. člen **(sankcije za kršitve Uredbe 924/2009/ES)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne obračuna nadomestil v skladu s 3. členom ali tretjim odstavkom 4. člena Uredbe 924/2009/ES,
2. uporabniku ne sporoči podatkov v skladu s prvim odstavkom 4. člena Uredbe 924/2009/ES,
3. ne obračuna pristojbin za izmenjavo v skladu s 6. ali 7. členom Uredbe 924/2009/ES,
4. ki ni dosegljiv v skladu z 8. členom Uredbe 924/2009/ES.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba

posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.